Şaban-Ramazan 1442

Tevhid Çocuk

vahyin aydınlığında çocuk olmak

NİSAN-MAYIS '21 | YIL: 1 | SAYI: 3 | FİYATI: 15 ₺

Kardeşlik Namazı

Ramazan Deyince

İyilik Elçileri

Eklerinizi Almayı Unutmayın Arkadaşlar!

TEVHİD DERGİSİ

100.

SAYISINA ULAŞTI!

Şaban-Ramazan 1442

Tevhid ÇOCUK

vahyin aydınlığında çocuk olmak

Nisan-Mayıs '21 | YIL: 1 | SAYI:3 | FİYATI: 15₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane PK 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Şenyıldız Yayıncılık, 45097
Gümüşsuyu Cad. Işık Sanayi Sitesi C Blok
No. 19/102 Topkapı/İSTANBUL 0 212 483 47 91

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120/A
34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Diyarbakır: Kaynartepe Mah. Gürsel Cad. No. 90/A
21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No. 78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Van: Vali Mithatbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş Mer. No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0543 225 50 45

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

SELAMUN ALEYKUM ÇOCUKLAR

Ramazan ayını karşılamanın heyecanı içerisindeyiz.

Biliyoruz ki sizler de bu ayın gelmesini dört gözle bekliyordunuz.

Sizler için Ramazan ayına özel bir sayı hazırladık.

Bu sayıda neler mi var?

Teravih namazını ilk kez gören Karınca K 10,

hayatının en önemli kararını veren Burak,

ufacık vücuduyla dünyaya çalışmak için gelen

karınca Minik,

çok uzaklardan haberler getiren Postacı Karga,

Ramazan heyecanıyla kalbi küt küt atan Ömer,

müthiş hayatlarıyla bizlere yön veren efsane

sahabilerden İbni Abbas,

insanlara yardım etmek için ellerinden geleni en güzel şekilde yapan İyilik Elçileri

ve daha neler neler...

Rabbimizin bizlere hediye olarak verdiği bu güzel Ramazan ayını en güzel ve hayırlı şekilde

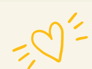
geçirmenizi diliyoruz.

Dergimiz ile ilgili istek ve görüşleriniz

varsa bize mail atabilirsiniz, unutmayın!

tevhidcocukdergisi@gmail.com

editör

İYİLİK ELÇİLERİ

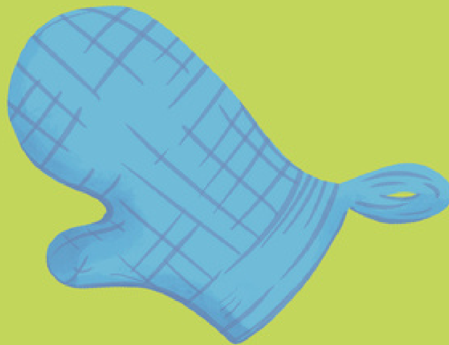

RAMAZAN DEYİNCE

KARDEŞLİK NAMAZI

MİNİK ELLER MUTFAKTA

POSTACI KARGA

İÇİMDE NELER VAR?

Yusuf Demirhan

Postacı Karga'dan Haber Var!

Yazıyoor.. Yazıyoor.. Sıcak sıcak yeni haberlerim seni bekliyorr... Hey, sen! Evet, sana diyorum! Haberler sayfasını okumadan geçmeyeceksin değil mi? Postacı Karga bunları dağıtmak için çok kanat çırptı. Haydi, haberler soğumadan oku!

NASA'nın Uzay Aracı Perseverance, Yedi Aylık Yolculuğunu Tamamlayıp Mars'a Başarılı Bir İniş Yaptı

Amerikan Uzay ve Havacılık Dairesi (NASA) tarafından Mars'ta keşif yapmak üzere yedi ay önce fırlatılan Perseverance'ın Kızıl Gezegen'e inişi gerçekleşti. Gerçekten SubhanAllah! Farklı bir gezegene giden insan yapımı bir robot! Mars'tan gelen fotoğraflar ve sesler acayip güzel, daha fazlasını görmek için hemen araştırmaya koyul, derim.

Tevhid Dergisi 100. Sayısına Ulaştı!

Tevhid Dergisi, "Küfrün Karanlıklarından Vahyin Aydınlığına" sloganıyla başladığı bu yolda 100. sayısına ulaştı. 100. sayıya özel olarak çekilen "Bir Sıfır Sıfır" kısa filmini izlemediysen hemen Youtube kanalına koş! İnşallah, bizim dergimiz de 100. sayısına ulaşır.

Daha Yeşil Bir Gelecek İçin...

"Toprağa diktiğiniz her bitki, her ağaç sizin için bir sadakadır." (İbni Hanbel, Müsned VI, 362) Haydi! Biz de bu Ramazan ayında hem kendimiz için sadaka verelim hem de çevremiz için bir katkıda bulunalım ve bir tohum dikelim. Fotoğraflarını bizimle paylaşmayı unutma. Merakla bekliyorum!

Hatim İndiriyoruz!

Eğer her namaz vaktinden sonra dört sayfa Kur'ân okursan Ramazan ayında bir hatim indirmiş olursun! Haydi hep beraber, birbirimize hatırlatıcı olalım ve namazlarımızdan sonra dört sayfa Kur'ân okumayı unutmayalım. Bizim de Ramazan ayına özel bir hatmimiz olsun!

Bu aylık Postacı Karga'dan Haberler bu kadar.
Bir sonraki dergide yepyeni haberlerle görüşmek üzere.
Allah'a emanet ol!

Hocamızdan Mektup Var!

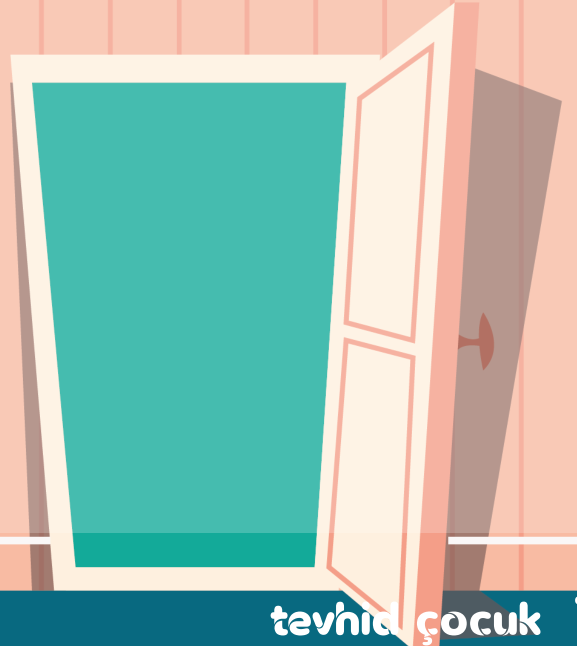
Allah'ın adıyla.
Allah'a hamd, Resûl'üne salât ve selam olsun.
Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Beraketuhu,
Kıymetli Çocuklar!
Her birinizin gözlerinden öpüyor, iyi olmanızı ümit ediyorum. Sizi tebrik ediyorum. Tevhid Çocuk Dergisi hayırlı olsun. Dergimiz çok güzel olmuş. Okurken çok eğlendim. Galiba ben de abone olacağım. Süper Kahraman Ömer'i okurken çok güldüm. Niye biliyor musunuz? Ömer'i kendi çocukluğuma benzettim. Ben de ninja filmleri izler, sonra hayaller kurardım. Ninja olup kâfirlerle savaşmak, mazlumlara yardım etmek isterdim. En çok da geçmişe gidip Peygamberimizin torunu Hüseyin'i (ra) zalimlerden kurtarma hayali kurardım. Annelerimiz pasta yaparken bazı şekillendiriciler kullanır. Ben yıldız şeklindeki şekillendiricileri alır ve hayal kurardım. Tüm zalimleri yıldızlarımla öldürür, zaferler kazanır, sonra da mutlu olurdum... Bu sebeple Ömer'i okurken çok eğlendim. Diğer yazıları da çok beğendim. Mesela Meraklı Kuş'la göklerde süzüldüm. Kuyruk'la denizlerin derinliğine daldım. Nan Hauser'in hikâyesiyle Allah'a hamdettim. Ne kadar büyük bir Rabbimiz var! Suyun Yolculuğu yazısını komşularımla paylaştım. Suyu çok dikkatli kullanmamız gerektiğini hatırlattım. Melih ve Emir, yine İyilik Elçileri bana iyiliğin ne kadar önemli olduğunu hatırlattı. TeknoBerk'i de çok beğendim, ama biraz havalı. Bu teknolojiden anlayanlar da hep havalı oluyorlar zaten. Siz ne dersiniz? Sanki yapay zekâ var da biz kullanmıyoruz... Size güveniyorum. Şu yapay zekâ işini çözün de havalı TeknoBerk'e bir ders verelim. Tevhidî Çekirdek'e hava atmak neymiş görsün. Rume Kuyusu'nu okuyunca Canım Peygamberim ve ashabını çok özlediğimi anladım. İnşallah cennette onlarla bir araya geliriz. Ah, ah... Dergimizi okuyunca size gıpta ettim. Biz çocukken böyle güzel dergiler yoktu. Siz çok şanslısınız.

Minik Dostlarım!
Dergimiz çok güzel olmuş. Gelin, hep beraber dergimize sahip çıkalım. Tevhidî Çekirdekler olarak sorumluluk alalım. Peki, dergimize nasıl sahip çıkabiliriz?
Dergimizde okuduklarımızla amel edelim.
Dergimizi dikkatli kullanalım, yıpratmayalım. Okuduktan sonra faydalanması için tanıdıklarımıza hediye edelim.
Düşüncelerimizi mektup, mail veya Dergiye giderek abilerimize/ablalarımıza iletelim. Unutmayın: Tevhid Çocuk, hepimizin dergisi.
Dergimiz için çok dua edelim.

Küçük Arkadaşlarım!
Sizleri çok seviyorum. Gözlerinizden öpüyorum. Sizlerden dua bekliyorum. Kocamaaan yüreğiniz ve minik ellerinizle bana dua edin, olur mu? Nasip olur çıkarsam Dergimizde buluşur, Tevhid Çocuk Dergisini kutlarız. Allah'a emanet olun.

Kap rahleni. Haydi, Kur'ân okumaya!

Merhaba, ben Burak.
Babam her Ramazan gecesinde mescide giderdi. Ben de merak ederdim, orada ne yapıyor diye. Yine bir gece mescide gitmek için evden çıkarken kestim yolunu. "Ben de geleceğim. Gece gece gidiyorsan kesin orada eğlence vardır!" dedim. Biraz güldükten sonra, "Tamam, gel o zaman. Beraber eğleniriz." dedi. Nasıl mutluyum bir bilseniz! Hoplaya zıplaya mescidin yolunu tuttum. Bir hevesle girdim kapıdan, merdivenleri de koşarak çıktım tek nefeste. Mescide girdiğimde bir de ne göreyim! Koca koca abiler dizilmişler inci gibi. Döndüm arkama, bir bakış attım babama. "Hani eğlence!" dedim. O sırada biz de babamla geçtik abilerin yanına. "ALLAHU EKBER!" sesiyle herkes namaza başladı. Solumda duran babama baktım. Tam bir şey söyleyecektim, ama namaz başlamıştı bir kere. "Neyse, herhâlde namazdan sonra eğlence başlayacak." dedim ve ben de katıldım namaza. Namaz bitti, herkes bir tarafa dağıldı. Mescide gelen çocuklar da vardı tabii. Ben de onların yanına gittim, bir oynadım pir oynadım. Sonra sıra en sevdiğim oyuna geldi; SAKLAMBAÇ. Güzel bir yer buldum mescidde kendime. Zaten ufak tefek bir çocuğum, hemen saklandım. Zaman geçtikçe içimden kıs kıs gülüyordum. Ne de olsa beni bulamayacaklardı. Az ileride bir kapı vardı. Sağıma soluma baka baka kapıya doğru ilerledim. İçeride biri Kur'ân okuyordu, ama sesi nasıl güzel. Oturdum kapının dibine, dinledim de dinledim. O sırada arkadaşlarımdan birinin sesini duydum: "Buuuraaaaak! SOBE!" Ne, nasıl yani! Bir hışımla kalktım yerimden. Tam o sırada elim kapının koluna çarptı. Kapı açıldı birden. Rahlesi önünde bana bakan bir abi. Eminim o ân domates gibi olmuşumdur utancımdan. Özür diledim hemen. Ama bir yandan da içeri girmek de istiyordum. Acaba ne yapıyordu burada? "İstersen gelebilirsin." dedi naif bir sesle. Ben de mahcup bir şekilde kabul ettim. Oturdum tam karşısına. "Çok güzel okuyorsunuz." dedim. Tebessüm etti. Biraz muhabbet ettik. Adı Kerem ve kendisi hafızmış. Uffff... Tüm Kur'ân'ı ezbere biliyormuş. SubhanAllah!
Nasıl imrendim, bir bilseniz. O gün karar verdim, ben de hafız olacağım diye. Tam kapıdan çıkarken bana şöyle dedi: "Kur'ân'ı ezberlemenden daha önemli bir şey var: onunla amel etmek." Kur'ân bir bütün olarak Ramazan ayında indirilmiş. Ben de bu ayda Kur'ân'ı hem beynime hem de kalbime indirmeye başladım. Şimdi mi? Aradan bir yıl geçti ve ben, bu odada Kerem Abi'ye Kur'ân ezberlerimi dinletiyorum.

KARDEŞLİK NAMAZI

Hilal Çiftçi

Selamunaleykum! Ben karınca K 10. Malum bizim sayımız çok fazla olduğu için, isim yerine harf ve rakam veriyorlar. Robotlar gibi.

O gün Medine'ye bir sessizlik çökmüştü. Aslında Medine bu kadar sessiz bir yer değildir. Özellikle Mekke'liler buraya geldikten sonra. Tabi sokaklarda insanlar arttıkça biz de telaşlanıyoruz, üzerimize birileri basar mı diye. Ama sana bir şey söyleyeyim mi? Onlar kadar ince düşünceli insanlar görmedim. Hiçbir canlıya bilerek zarar vermezlerdi. Bu dünya onlar gibisini bir daha görmedi. Ahh... Ah... Neyse sırtımdaki şu buğday tanesi ne kadar da ağırmış. Şurada biraz dinlensem fena olmaz. Oh, Elhamdulillah! Evlerin çatılarındaki ve ağaçların dallarındaki insanlar nereye bakıyorlar acaba? Gökyüzünde bir şeyler mi oldu? Bak, ben de merak ettim şimdi. Dur, hemen bakayım. Gökyüzündeki yıldızlar ne kadar da parlak, tıpkı güneşin altında parlayan kum taneleri gibi. Ay da yerini almış gökyüzünde. Ne muazzam bir tablo. Gökyüzünü seyretmeye bayılıyorum. İçimi bir huzur kaplıyor. Ben gökyüzünü seyre dalmışken evlerin damlarındaki ve ağaçlardaki insanlar bir o yana bir bu yana koşmaya başladılar. Yüzlerinde de bir gülümseme, bir gülümseme anlatamam. Benim bile tebessüm edesim geldi. Kesin güzel bir şey oldu, kesin. Yoksa insan neden bu kadar sevinsin ki!

"Ramazan Hilali göründüüüüü!" nidaları Medine sokaklarında yankılanıyordu. Ben de gördüm hilali ama onlar, neden bu kadar sevindi anlayamadım önce. O sırada saatime bakayım dedim. Bir de ne göreyim! Bir saattir burada oturmuş, gökyüzünü seyre dalmışım. Annem beni merak etmeden buğdayımı yüklenip yoluma koyulayım hemen.

Bir taraftan ağır ağır yürürken diğer taraftan insanların hallerini düşünüyordum. Sonra birden aklıma bir şey geldi. Tabi yaaa, Ramazan...

Rabbimizin Müslimlere verdiği en güzel ay. O yüzden hilali gözlüyorlardı. Hilali gördün mü Ramazan gelmiş demektir. O zaman yarın Ramazan'ın birinci günü mü? İnsanlar oruç tutacaklar. Sırtımdaki buğdayı unuttum, eve doğru koşmaya başladım. Eve vardığımda soluk soluğa kalmıştım. Hemen anneme, Ramazan'ın geldiğini haber verdim. Ev halkı nasıl sevindi bir bilseniz! Neden mi sevindiler? Ben de bilmiyordum. Ta ki Ramazan'ın birinci gününün gecesini görene kadar.
Akşam ezanı okunduktan sonra evlerden ışıklar saçılmaya başladı. Ama ortalık nasıl sessiz. Medine sokakları bomboş. Bir süre sonra insanlar evlerinden birer ikişer çıkmaya başladı. Yarım saat önce boş olan sokaklar insanlarla doldu taştı. Hepsi bir yere gidiyor. Merak ettim tabi, hemen takıldım peşlerine. Yatsı namazı için geldiler herhalde. Ne de olsa, burası Medine! Kardeşlik yurdu. Buradakiler namazları beraberce kılıyorlar. Ben de her yatsı namazında mescidin önüne gelir, kendi yerime geçer, Kur'an dinlerim. Aralarında biri var, adını bilmiyorum. Ama o kadar güzel okuyor ki sabaha kadar okusa bıkmadan dinlerim. Neyse, namaz başladı. Bir rekat, iki rekat, üç rekat, dört rekat... Şimdi çıkacaklar mescitten. Herkes kendi evine gidecek. Eee... Ben de artık evime gideyim, nasıl da uykum geldi. Bekledim, ama kimse çıkmadı mescidden. Sonra namaz başladı tekrardan. Şaşırdım. Meğerse teravih diye bir namaz varmış Ramazan ayında kılınan. Merak ettim, şöyle bir içeri bakayım dedim. Nasıl da kalabalık, saflar nasıl da inci gibi! Her birinin topukları birbirine birleşmiş, sanki bir duvarın tuğlaları gibiler. Aklıma bizimkiler geldi. Biz de yolda yürürken birbirimize yakın yürürüz, aşılacak bir engel varsa birbirimize tutunup köprü kurarız.
“Aaaamiiiiin!”

Bismillah! Ne oluyor? Dalmışım, korktu küçük yüreğim tabii. Saatler sürdü namaz. Ama bana sorarsanız hiç bitmeseydi derim. Neyse ki Ramazan bir ay. Yani her gün mescidde bu güzelliğe şahit olacağım. Namaz bittikten sonra, bir kısım insan evlerine döndüler. Ama büyük bir kısmı mescidden çıkmadı. Bu sefer pencereye tırmanmak zorunda kaldım. Düz duvara tırmanmayı pek sevmiyorum da. Malum yer çekimi! Neyse, içeriye şöyle bir bakış attım. Herkes bir köşeye çekilmiş; kimi rahlesini almış Kur'ân okuyor kimi tek başına namaz kılıyor kimi de mesciddekilere ikramda bulunuyor. Gözlerim yaşardı. Demek ki yeryüzünde bizim gibi birbirlerine kardeş olan canlılar da varmış. SubhanAllah! Kur'ân okuyanları dinlemek için, pencerenin boşluğundan içeri girdim. Sana bir şey söyleyeyim mi? Mescidin havası, dışarıdan daha temizdi. Sanırım burada manevi bir hava var. Duvarda gezinmeye başladım. Bir yandan da kimsenin beni görmemesi için nasıl gayret sarfediyorum bir görsen. İleride bir grup çocuk gördüm. Halka yapmışlar, teker teker Kur'ân okuyorlar. Birinin bıraktığı yerden diğeri devam ediyor. Hiç de sıkılmıyorlar. Nasıl sıkılsınlar ki, Kur'ân'dan kim sıkılmış ki bu şirin çocuklar sıkılsın. Ben de neredeyse tüm gece orada onları dinledim. Sonra Kur'ânlarını kapatıp, kapıya doğru ilerlediler. Durur muyum, ben de peşlerinden koşturdum. İçlerinden birkaçı onlardan ayrıldı. Diğerleri de kapının önündeki ayakkabıları düzelttiler. Az evvel giden çocuklar ellerinde koca bir kap dolusu hurma ve birkaç sürahi suyla çıkageldi. Tabi ya! SAHUR VAKTİ! Herkese ikram ettiler ve kalan birkaç hurmayı da kendi aralarında paylaştılar. Mutluluklarına diyecek yoktu. Gece bitti, sabah namazının ardından herkes evlerinin yolunu tuttu.

Ben mi? Gözlerimden uyku akıyor, korkuyorum, ya bir yerlerde uyuyakalırsam diye. Ama olsun, buna değerdi. Mescidden çıktım, biraz ilerledikten sonra, "Gece geleceğim, hem de sürprizlerle!" dedim ve koşa koşa eve gittim.
Ertesi gece...
"Haydi, geç kalıyoruz."
Mescidin karşısındaki yerimizi aldık. Bir sürprizim var demiştim; arkadaşlarımla geldim. Onlar da Kur'ân dinlemeyi çok seviyorlar. Herkes mescide geldikten sonra başladı Kardeşlik Namazı. -Biz teravih namazına kendi aramızda Kardeşlik Namazı diyoruz.- Baktık gelen giden yok, herkes mescidde, "Haydi, giriyoruz." komutuyla hepimiz dikkatlice mescide girdik. Ne mi yaptık? Ön safta çocuklar vardı, geçtik onların yanına. Birleştirdik minik ayaklarımızı, başladık imama uymaya. Hiç bitmesin istedim, ama her güzel şeyin bir sonu oluyor işte. Namazdan sonra bizimkileri, çocukların yanına götürdüm, mest oldular mest. O küçük dillerinden çok hayırlı sözcükler dökülüveriyordu bir bir. Sabah namazından sonra düştük evlerimizin yoluna. Tatlı yorgunluğumuzun ardından güzel bir uyku çekmek ne de güzel olur şimdi. Kardeşlik Namazı'nda buluşmak üzere sözleştik bizimkilerle...
Bir ay sonra yine insanlar ağaçların dallarında hilali gözlüyorlardı. Ne de hüzünlendim. Bitecek mi Ramazan şimdi? Ve o ân...
"Bayram hilali görüldüüüü!"
Sanırım bu habere en çok çocuklar sevindi. Baksanıza nasıl da koşturup birbirlerine sarılıyorlar. Biz de arkadaşlarla sarıldık ve evlerimizin yolunu tuttuk. Yarına hazır olmak gerek. Ne de olsa BAYRAM!
Hayırlı bayramlar arkadaşlar!
Kim bilir, belki de teravih namazında aynı safta beraber namaz kılarız.

Selamun Aleykum Arkadaşlar!
Dürbünüm ve ben,
Ramazan için hazırız.
Peki ya siz?

Yazar: Taha Değirmenci
Çizer: Hatice Kaya

Ramazan'ın başlaması için Ramazan hilalinin görülmesi gerektiğini öğrenince aklıma dahiyane bir fikir geldi: bu sene Ramazan hilalini gözlemek! Hemen babamın yanına koştum.

Babaaaaaaaaa!

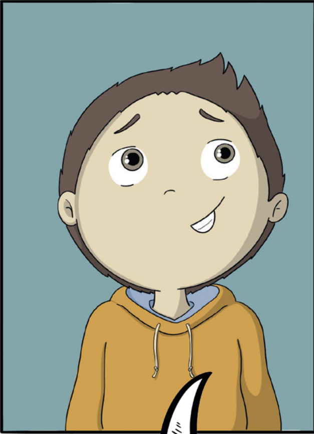
Sakin ol, şampiyon. Hayırdır, inşallah?

Baba, hani senin bir dürbünün vardı ya, geçen sene kampta kullanmıştık.

Ne yapacaksın dürbünü acaba Ömerciğim?

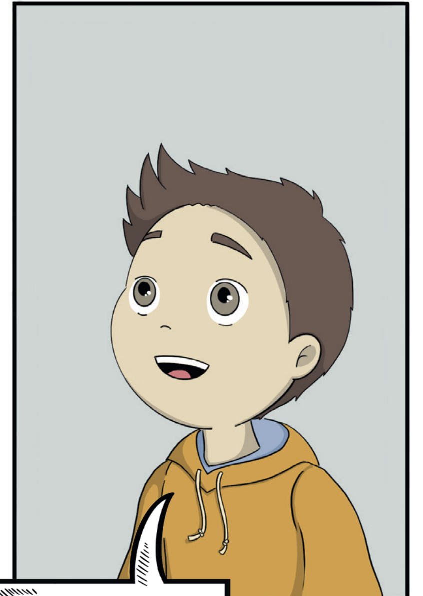
Dürbününü kullanabilir miyim?

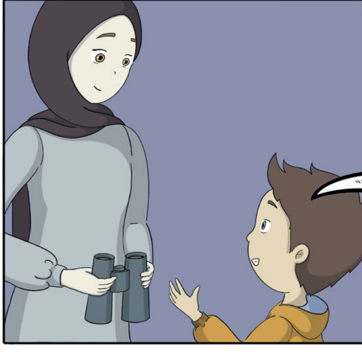
Lazım baba, lütfen. Söz veriyorum, dürbününü geri getireceğim. Yani inşallah...

Peki, öyle olsun bakalım. Annenden isteyebilirsin.

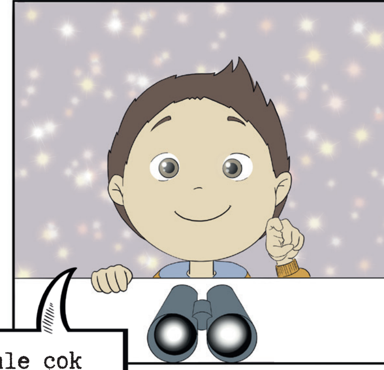

Ne kadar büyük bir ecir kazandın bir bilsen baba...

Allah razı olsun annemmm...

Dürbünü odamdaki masamın üzerine koydum. Eee… Ne de olsa bir süre arkadaşlık yapacaktık. Başına bir şey gelmemesi gerekiyordu.

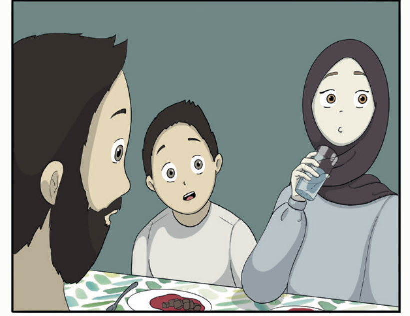

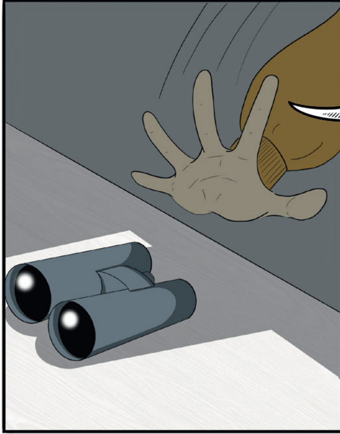
Seninle çok önemli bir işimiz var, sakın bir yere kaybolma.

O akşam, yemeğimi hızlıca yiyip odama koştum.

Gel bakalım.

Dürbünü kaptığım gibi soluğu balkonda aldım. Önce şöyle bir gökyüzüne baktım. Mini mini yıldızlar geceyi aydınlatıyordu. Tam üç saat, gözlerim dürbüne yapışık bir hâlde Ramazan hilalini görmeye çalıştım. Ama bulamadım. Çaresiz odama döndüm.

Haydi, bismillah! Bakalım şu hilal nerelerdeymiiiiş?

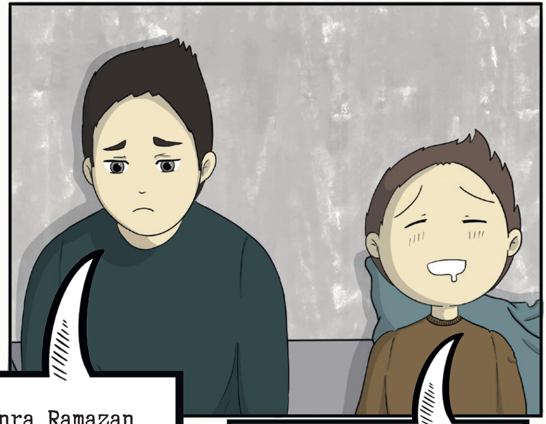
Her gün hilali bulmak umuduyla gökyüzüne dikmiştim gözlerimi. Ama yoktu. Ne yaptım ne ettimse bulamadım. Sanki yer yarılmıştı da yerin dibine girmişti. Canım çok sıkılmıştı bu duruma.

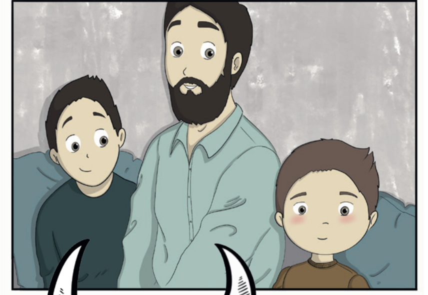

Meğerse Ramazan hilalini gözlemek için belli tarihler varmış. Ben nereden bileyim! Her gün gökyüzüne bakıp Ramazan hilali yakalamaya çalışıyordum ben de.
Neyse, ben bunları öğrenirken abimle koyu bir muhabbet sardı gitti. Eski Ramazanlardan bahsettik. Sonra muhabbetimize babam ve annem de katıldı.

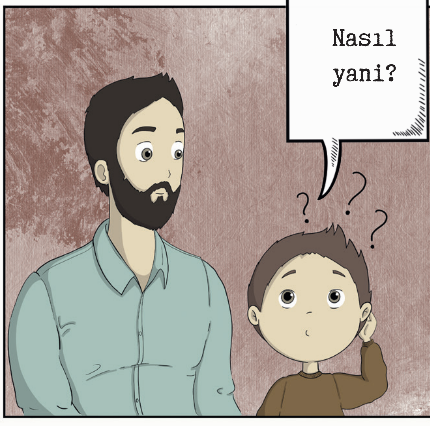

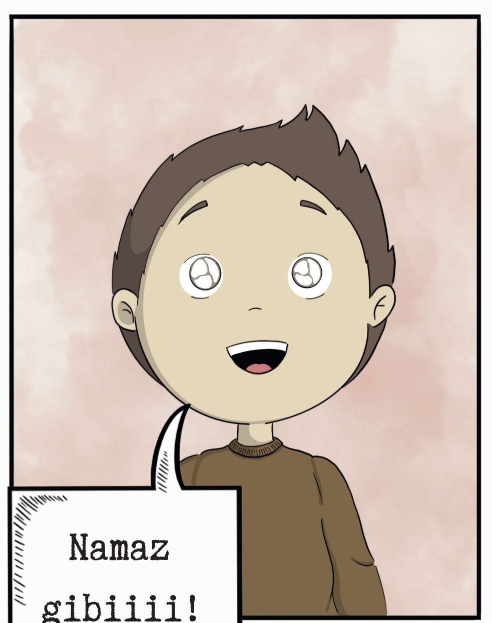

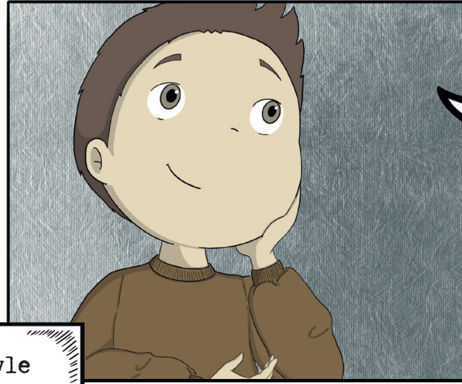

Nasıl yani?

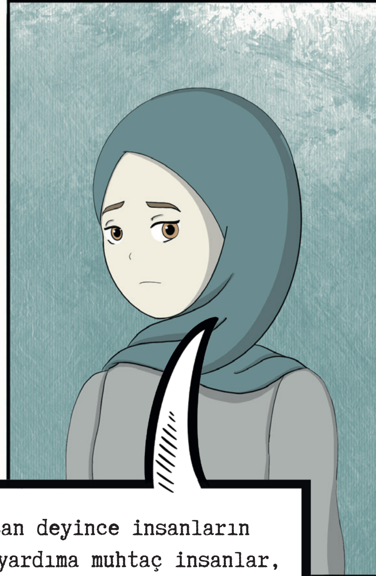

Biz akşam yemeklerini beraber yiyoruz, ama Ramazan'da bu sofrada çok daha fazla kişi oluyor değil mi? Yemek zaten lezzetli, yemeğe asıl lezzet veren şey kardeşlerimizle beraber hayırlı vakit geçirmemiz.

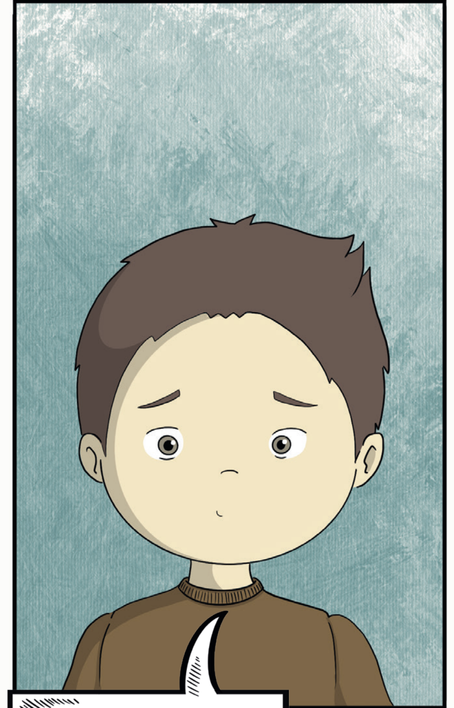

Namaz gibiiii!

Aynen öyle Ömerciğim. Teravih namazı mesela.

Daha önce hiç o kadar kalabalık kılınan bir namaz görmemiştim. Ne çok şaşırmıştım görünce. Bir ara Hasan'la kapının kenarına oturup gelenleri sayalım demiştik. 412'den sonra sıkılıp sayamamıştık.

Geçen sene teravih namazı da kılamamıştık kardeşlerimizle.

Ramazan deyince insanların aklına yardıma muhtaç insanlar, kardeşlik, hayırda yarışmak gelirdi…
Ahh, ah… Biz Gökçe teyzenizle küçükken Ramazan'da her hafta ihtiyaç sahiplerine yemek götürürdük. Onlar da nasıl mutlu olurlardı. Bizim için güzel dualar ederlerdi.
Eskiden Ramazalar daha güzeldi tabii.

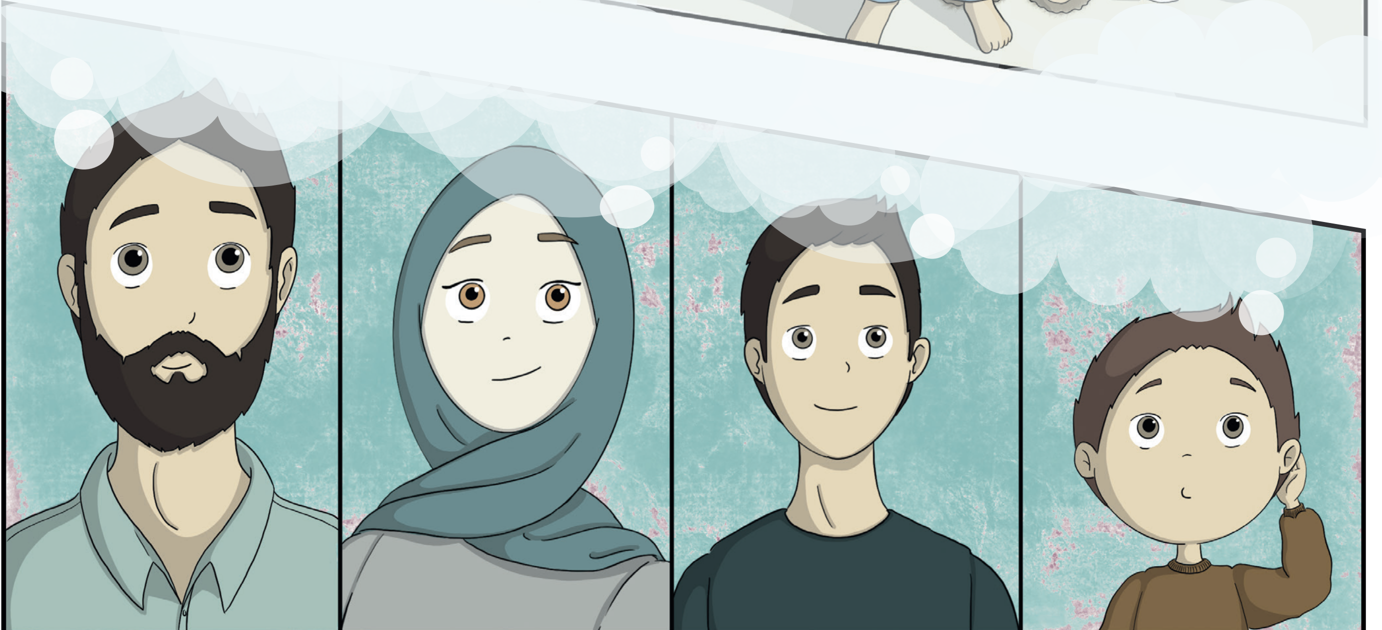

Evet, anneciğim. Eskiden daha güzeldi.

Ne muhabbet ettik ama! Tabii konu yine bana geldi. Yani benim eski Ramazanlarıma. Abimin hafızası zehir gibidir. Hemen anlatmaya başladı. O anlatırken bizimkilerin hayal balonlarını gördüm resmen. Hiç unutmuyorum, bir gece su içmek için uyanmıştım. Baktım, mutfakta bir ışık var. Merak ettim, girdim içeri. Bir de ne göreyim! Bizimkiler gece ziyafeti yapıyorlar. Hem de bensiz!

Tabii sonra öğrendim ki oruç tutmak için sahur yapmak gerekiyormuş.
Ha! Bir de ilk teravih namazım.
Ahh, ah… Eski Ramazanlar…

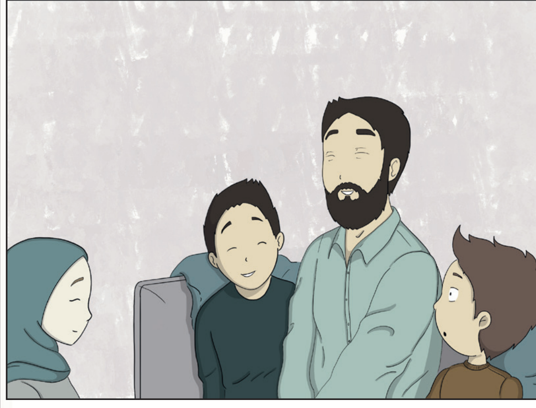
Beni uyutup ziyafet mi yapıyorsunuz?

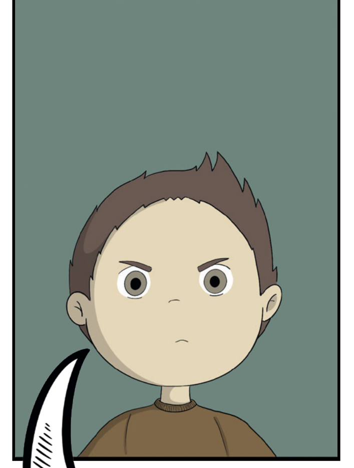

Evet evet, Ömer için eski Ramazanlar daha güzel olmalı. İlk tuttuğu oruç geldi aklıma. Çok acıkmış ve susamıştı. İkindi ezanı okununca iftar yapmıştı.

O günler geçmişte kaldı. Elhamdulillah, geçen sene hepsini tuttum Allah'ın izniyle. Bu Ramazan her şey çok farklı olacak!

Üç gün sonra…

Aldım elime dürbünü, çevirdim gözlerimi gökyüzüne. Başladım hilali gözetlemeye.

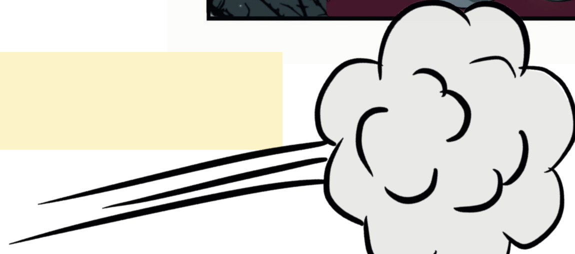
Bakalım, gökyüzünde bir farklılık var mı bu gece?

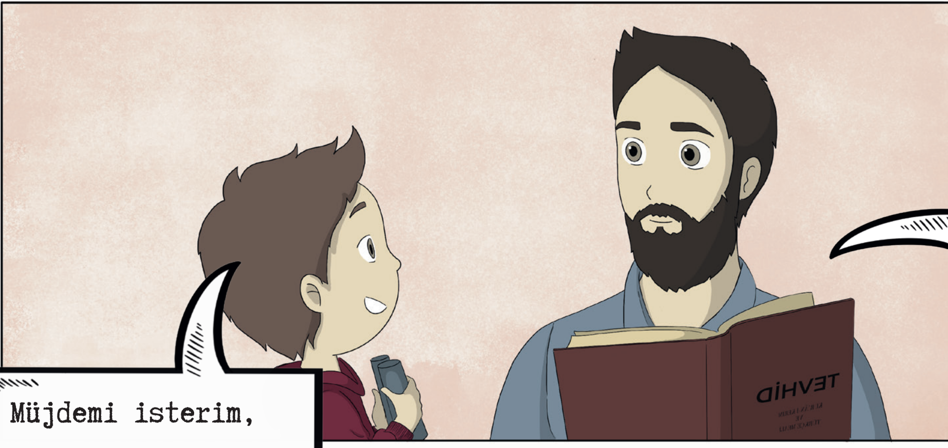
Neeee!

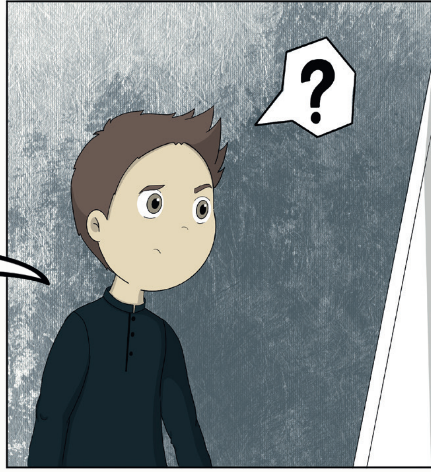
ALLAHU EKBEEEER! İnanamıyorum. Yarın Ramazan!

Hemen babamın yanına koştum.

Ramazan hilalini görmek demek, mescide gitmek demek. Fırladım odama, giyindim güzelce. Geçtim aynanın karşısına.

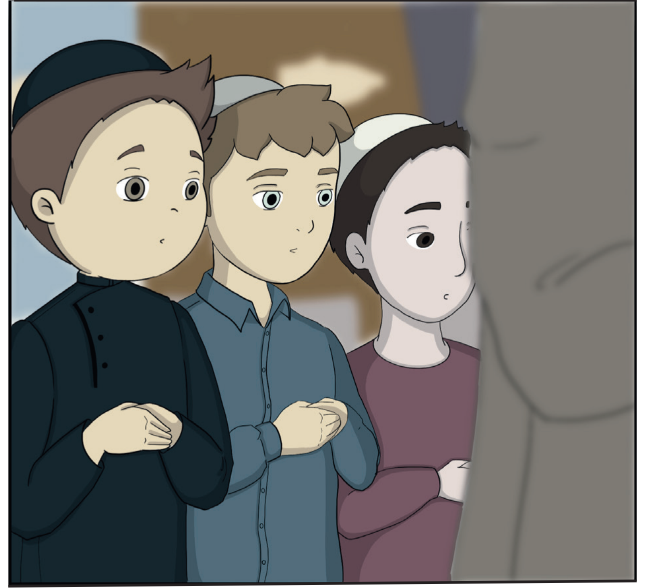

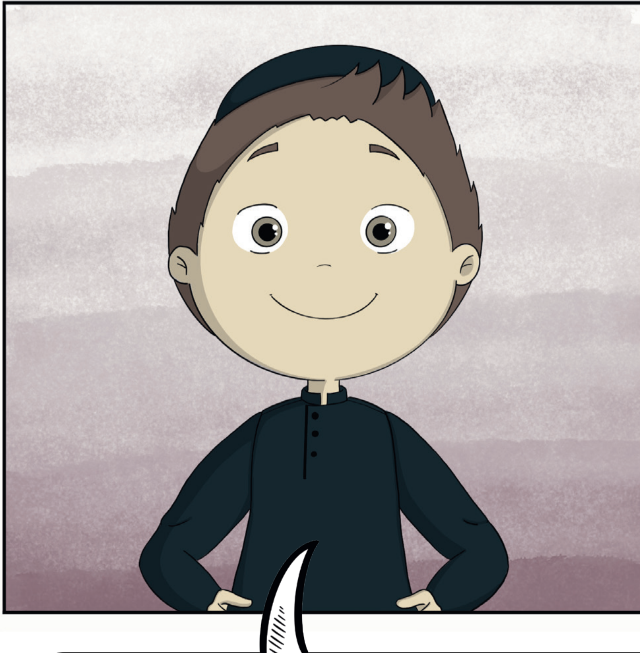
Mescide vardığımda Hasan ve Burak'ı gördüm. Muhabbet ettik biraz. Eee… Özlemişiz tabii birbirimizi.
Yaramazlık mı? Yooo…
Bu sefer mescide yaramazlık için değil,
ibadet etmek için gelmiştim.
Önce namaz, sonra Kur'ân…

Ben teravih namazına, KARDEŞLİK NAMAZI diyorum. Çünkü Allah'ın huzurunda kardeşlerimle yanyana durmanın verdiği lezzet, ne iftar sofrasında ne de sahur sofrasında var. Ben Kur'ân okumayı Ramazan'da öğrenmiştim. Şimdiyse Ramazan'da arkadaşlarımla kendi aramızda Kur'ân okuma saati yapıyoruz. Mükemmel bir şey, tavsiye ederim. Bu arada, size harfini çok güzel çıkardığımı söylemiş miydim?

AH ŞU ACAYİP CANLILAR

Taha Değirmenci

Çalışmaya mı geldik dünyaya?

Ben Minik. Şu an gezegenin en güçlü ordularından birindeyim. Hiç kimse bizim yolumuzda duramaz; dağlar, göller hatta aslanla kaplan bile...

Nasıl güzel ve hızlı çalışırız, hayran kalırsın. Bizde işler birbirine karışmaz. Neden mi? Biz karıncalar topluluk hâlinde yaşarız ve her birimizin bir görevi vardır.
Kimse kimsenin işine karışmaz. Böylelikle işlerimizi en mükemmel şekilde yaparız.
Aramızda müthiş bir dayanışma, fedakârlık, iş birliği ve paylaşma vardır.
Hatta bir damla suyu bile paylaşırız.

Tek değilim, kardeşlerim var! Milyonlarca hem de...

Çalışalım o zaman.

Bazı karınca kardeşlerimizin evleri var, fakat bizim, sizin gibi içerisinde yaşadığımız evlerimiz yok; yani bizler göçebeyiz.
O kadar büyük bir kalabalıkla ilerliyoruz ki sayımız bir milyonu bulabiliyor.
Bazen 200 metre uzunluğa kadar çıkabiliyoruz.

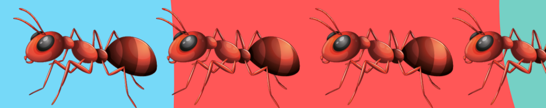
Kur'ân'daki adım: Neml

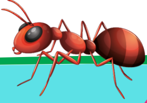
Ağırlığımın **100 katını** kaldırabildiğimi söylemiş miydim?

Dünyada hayvan besleyen tek canlıların sizler olduğunu mu düşünüyorsun? Hayır dostum, yanılıyorsun. Bizim de evcil hayvanlarımız var. Bu, kulağa biraz tuhaf geliyor olabilir. Biz karıncalar -hepimiz değil bazı türlerimiz- yaprak bitlerini besleriz ve düşmanlarından koruruz. Hatta bir yere giderken başımızın üzerinde taşırız. Onlara gözümüz gibi bakarız. Sana bir sır vereyim mi? Yaprak bitlerinin sırtında şekerli bir sıvı bulunur ve bu sıvı, bizim için gereklidir. Yani onlar bize, biz de onlara yardımcı oluruz. Benim de var bir tane bitim. Adı mı? Susam.
Aslında sizin inek ve tavuk beslemeniz gibi bir şey.

Bilirsin bizler, senin gibi konuşma yeteneğine sahip değiliz. Ama Rabbimiz bizim için başka bir yetenek vermiş: Senin duyamayacağın bir frekansta sesler çıkararak birbirimizle iletişim kuruyoruz. Ayrıca yürürken arkamızda kimyasal bir iz bırakıyoruz ki arkamızdan gelenler kaybolmasınlar.

"Onlar ki ayakta, otururken ve yanları üzere yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler ve (derler ki): 'Rabbimiz! Sen bunu boşa yaratmadın...' "
Âl-i İmran Suresi, 191. Ayet

Bizler binlerce kilometreye varan göçler yapabiliriz. Bu yolculuğu o küçük ayaklarımızla yorulmadan ve bıkmadan bir düzenle yaparız. Yolumuzun üzerinde göl ve nehir gibi sulu yerler çıktığında ise birbirimize tutunur, hepimiz bir ada oluşturarak geçeriz. SubhanAllah,
ne muhteşem bir özellik! Rabbime hamdolsun ki suda batmıyoruz. Yoksa nasıl nefes alırdık? Küçük uçurumlar ya da tırmanmamız gereken bir yer olduğunda ne yapıyoruz, biliyor musun? Atlamak mı? Haaayır! Çok eğlenceli bir şey yapıyoruz: KARINCA KÖPRÜSÜ. Son karınca geçene kadar köprümüz sağlam kalır, merak etme. Herkes geçtikten sonra köprü kalkar ve yola devam ederiz.

Sana mükemmel bir özelliğimizden daha bahsedeyim: Hani şu rahmet rahmet yeryüzüne inen yağmur var ya! İşte, biz karıncalar yağmurun ne zaman yağacağını önceden hissedip ağaç yapraklarının altına girer ve yağmurun dinmesini bekleriz. Suda batmasak da ıslaklığı pek sevmeyiz.

Allah'a emanet ol ve ayağını yere basarken dikkat et!

Heeeey!
Beni bekleyiiiiin!

İtikâf çadırımızda bir şeyler eksik. Dergimize ek olarak aldığın çıkartmaları kullanarak itikâf çadırını düzenle.

İTİKAF

"Peygamber (sav) vefatına kadar Ramazan'ın son on gününde itikâfa girerdi."

Buhari, itikâf, 1

BİL BUL

Bulmacaların hepsini cevaplayabilecek misin bakalım?

Nisa Toprak

Saflara duralım,
Ramazan'da
namazı birlikte
kılalım.

Ağzı temizlemek
için gereklidir,
Cuma
sünnetlerindendir.

Yeryüzünün ilk
mescidi,
Dünyanın tam
merkezi.

Gece belli,
Gündüz saklı.

Tekbirle başlar,
Tevhidle biter.

Haydi, Hep Beraber Evimizi Süslüyoruz!

-Gerekli Malzemeler-

İstediğiniz renkte karton, misina, makas, kalem ve bant

Selamun Aleykum Dostum!

Ramazan'ın mutluluğunu evlerimizde de göstermeye ne dersin? Haydi, Hep Beraber Evlerimizi Süslüyoruz!

Seçtiğimiz renkteki kartonumuzu alıp, **"RAMAZAN"** yazılı olacak şekilde tüm harflerimizi önce karton üzerinde çizelim. Çizdiğimiz harfleri bir büyüğümüzden yardım alarak keselim.

Harfler hazır! Şimdi harflerimizi sırayla misina ipimize geçirelim. Evimizin en güzel köşesine, hazırladığımız **"RAMAZAN"** ipimizi asalım.

İşte bu kadar kolay! Etrafını dilediğin gibi süsleyebilirsin! Led ışık ya da bir sürü yıldız asabilirsin.

Evimizin en güzel köşesi... Ramazan Köşesi!

ABDULLAH ibni ABBAS

Meryem Şahin

Cevap isteyen kocaman gözlerini Allah Resûlü'ne (sav) çevirmiş, nefesini tutmuş bekliyordu. Ve işte mübarek başın onaylamasıyla içindeki çocuk taklalar atmaya başlamıştı bile...
"Bu gece Resûlallah'ın evinde kalacağım!"
Henüz dokuz on yaşlarında olan Abdullah ibni Abbas, Resûlallah'ın (sav) amcasının oğluydu. Aynı zamanda teyzesi Meymune de Resûlallah'ın eşiydi. Abdullah ne zaman teyzesi Meymune'nin yanında kalmak istese önce Peygamberimizden izin alırdı. Resûlallah'a daha yakın olmak için fırsat kolluyordu âdeta. İşte beklediği izni de koparmıştı sonunda.
Akşam olmuş, yataklar serilmiş, ışıklar sönmüş, herkes uykuya dalmıştı. Fakat uyumayan biri vardı. Abdullah, Peygamberimizin gece ibadetini görmek için uyanık kalmaya çalışıyordu. Üstelik bir de teyzesine uyumuş numarası yapmıştı. Göz kapaklarına bastıran uykuya direnmek ne kadar da zordu. Allah (cc) uykuyu çok tatlı yaratmıştı, ama bu mücadelenin sonunda zafer Abdullah'ındı. İşte, Allah Resûlü de kalkmış abdest alıyordu, sonra da namaza durmuştu.
Yatağından ok gibi fırlayan Abdullah da aynısını yaptı ve Resûlallah'ın arkasında namaza durdu. Canım Peygamberimiz her selam verdiğinde onu yanına çekiyor, o ise namaz başlar başlamaz yine onun arkasına geçiyordu. Namazın sonuna kadar böyle devam etti. Resûlallah (sav) namazını bitirince Abdullah'a döndü ve neden böyle yaptığını sordu. O ise biraz utangaç, biraz mahcup bir hâlde şöyle cevap verdi:
"Ya Resûlallah! Sen bir Allah peygamberisin, ben senin yanında nasıl durayım?"
Bu sözü, Resûlallah'ın (sav) çok hoşuna gitmişti ve küçük Abdullah için dualar döküldü dudaklarından: "Allah'ım, sen onu dinde fakih kıl."
Abdullah bu duayı tanımıştı. Doğduğu gün küçük bedeni Peygamberimizin kucağına verildiğinde de onun için aynı duayı yaptığını duymuştu babasından. Artık başını yastığa rahatça koyabilirdi. Tüm gece boyunca uykuyla geçen onca mücadeleye değmişti.

Zaman geçiyor ve Resûlallah'ın vefatıyla sarsılıyordu Abdullah. Geçirdiği o uykusuz ve tatlı geceleri çok özlüyordu artık. Ama Allah (cc), Resûl'ünün (sav) duasını kabul etmişti. Resûlallah'tan kalan miraslardan biri olan Kur'ân'a sıkı sıkıya sarılma kararı almıştı Abdullah ibni Abbas. Kur'ân okuyor, ezberliyor, gece gündüz onu anlamaya çalışıyordu. Peygamber sevgisi ve Kur'ân ilmi, Abdullah'ı diğerlerinden farklı kılıyordu. Allah ona Kur'ân'ı anlamada büyük bir kabiliyet vermişti. Yaşının küçük olmasına rağmen ashabdan nicelerini geride bırakmış, âdeta yaşayan Kur'ân olmuştu.

Ömer (ra), genç Abdullah'ı yanından ayırmaz, ashabın önde gelen yaşlılarının bulunduğu ilim meclislerine de beraberinde götürürdü. Abdullah bu meclislerde edeplice oturur, kendisine söz hakkı verilmeden konuşmazdı. Bir gün ashabdan bazıları bu durumdan rahatsız olduklarını bildirdiler. Abdullah onlarla aynı mecliste oturmak için çok gençti. Bu sorun Ömer'e iletilince hemen oracıkta bir soru sordu meclistekilere. Herkesi tek tek dinlediler. Hemen hemen hepsi de aynı şeyleri anlatmışlar, fakat doğru cevabı veren biri çıkmamıştı. Sıra Abdullah'a gelmişti. Kendisine yönelen bakışlar, ondan bir cevap bekliyordu. Abdullah ibni Abbas (ra) edebini bozmadan, kendinden emin bir şekilde cevap verdi. Herkes hayretle birbirine bakıyordu. Bu genç çocuk nasıl olur da bu kadar derin bir manayı kavramış olabilirdi? Meclistekiler Ömer'in, Abdullah'ı neden yanından ayırmadığını anlamışlardı. Genç Abdullah Kur'ân ilminde ashabın büyüklerini geride bırakmıştı. Artık onun ilmine gıpta ediyor ve aralarında bulunmasından memnuniyet duyuyorlardı.

Meclisten ayrılırken bu nimeti veren Allah'a hamdetti Abdullah. Peygamber duası ve Allah'ın yardımıyla Kur'ân ilminde önde gelenlerden olmuştu. O günden sonra İHTİYARLARIN GENCİ lakabıyla anılıyordu Medine'de. Küçük Abdullah, Kur'ân ile büyümüş, Allah'ın Kitabı'na değer vermiş, Allah da onu kitaplara konu olacak kadar yüceltmiş, dininde âlim ve fakih kılmıştı.

GECE ile GÜNDÜZ

Konuk Yazar/Şeyda Güler

Evvel zaman içinden
Kalbur saman içinden
İki kardeş varmış
Kâinatın içinden.
Adlarıymış gündüz ile gece
Amma hiç benzemezlermiş birbirlerine
Biri zifiri karanlık,
Beriki kandil gibi aydınlık.
Birinin dostudur Güneş,
Diğeri parlayan Ay'a eş.
Biri gelir canlandırır kâinatı,
Diğeri gelir sessizlik kaplar etrafı.
Velhasıl sevmezler de birbirlerini
Biri kızar aydınlığa, sevmez sessizliği öteki.
Biri der kâinat benimle yorulmalı
Öbürü der âlem senden kurtulmalı.
Kızarlar, küserler, tartışırlar, barışırlar
En sonunda oturup anlaşırlar.
"Gel üç gün üç gece sen kal dünyada
Üç gün üç gece ben kalayım bu diyarda.
Dünya razı olursa benden
Bundan sonra ben kalırım her dem
Fakat severlerse seni
Ben başka yere giderim geri."
Üç gün üç gece gelir gündüz işte
Birinci gün her yeri kaplar neşe

İkinci gün yorulmuş herkes; insanı, hayvanı, çiçeği
Üçüncü gün çağırırlar ağlayarak geceyi.
Gündüz gider mutsuz, kederli
Gece geçer yerine kibirli.
Bir gün iki gün âlem uyudu
Üçüncü gün hepsi soldu.
Gece ile gündüz bilmez ne yapacağını
Gündüz der gökyüzünde bilge yıldıza varmalı.
Bir koşu varıp da bilge yıldızın yanına
Olup biteni bir solukta anlatınca
Bilge yıldız tebessüm etti:
“Şimdi dinleyin bakalım nasihatimi.
Kardeş olmak aynı olmak değildir
Aslolan kardeşinin farklılığını sevmektir.
Farklılıklar birbirini tamamlar
İşte o zaman yeniden yaşar çiçekler, insanlar
Gökyüzünde binlerce yıldızız
Hepimiz birbirimizden farklıyız.
Önce sayar, sonra severiz birbirimizi
Oysa hepimizin özü farklı renkli.
Biz sevince birbirimizi kardeşçesine
Bütün gökyüzü parlar neşeyle.
Gece ile gündüz barışmışlar
Bir daha hiç tartışmamışlar.
Gelmiş her biri sırayla yerine
Canlanmış bütün varlık, girmiş düzene.

Kardeşliğin Şehri: MEDİNE

Eren Yaman

622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret ile başlayan en güzel kardeşlik... Muhacir-Ensar kardeşliği... Hani siyer derslerinde dinleriz ya, Canım Peygamberimiz ve sahabeler, Medine'ye hicret ederken tüm Medine halkı heyecan ve sevinç içinde Mekke'den gelen kardeşlerini bekler.
Evet, işte o güzel kardeşliğin bulunduğu şehirden bahsedeceğim.

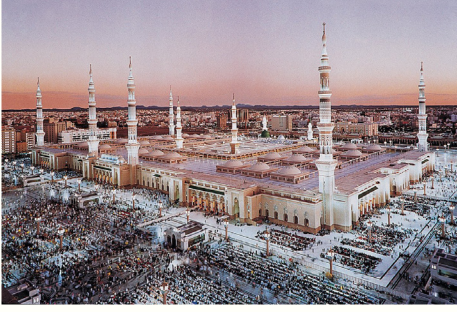
Medine Nerededir?

Medine, Suudi Arabistan'ın Hicaz bölgesindedir. Mekke kentinin kuzeyinde yer alan Medine'nin eski adı, Yesrib'dir.

*Mekke'ye 450 km uzaklıkta olan Medine, İslam'ın yayılma sürecinde "Pegamber Şehri" olarak anılmıştır.

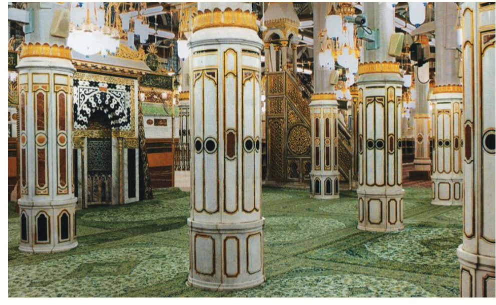

Medine'de Bulunan Değerli Mekânlar:

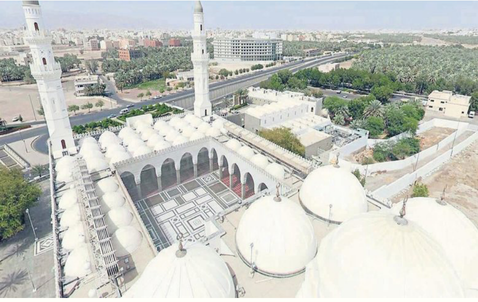
Mescid-i Nebevi (Peygamber Camii)

Peygamberimizin hicretten sonra ashabıyla inşa ettiği ve namaz kıldığı yer olan Mescid-i Nebevi, yani Peygamber Camii.

Ravza-i Mutahhara (Cennet Bahçesi)

Mescid-i Nebevi'nin içinde bulunan Cennet Bahçesi. Peygamberimizin Cuma hutbesi verdiği kürsünün bulunduğu alandır.

Kuba Mescidi

Kuba Mescidi İslam tarihinde cemaatle namaz kılmak için inşa edilmiş ilk mesciddir. Canım Peygamberimizin de inşaatında çalıştığı ve on dört gün konakladığı yer. Aynı zamanda kuyuları ve hurma bahçeleriyle de meşhur.

Uhud Dağı

Mescid-i Nebevi'ye beş km uzaklıkta olan Uhud Dağı, Medine'nin kuzeyindedir. İslam tarihinde önemli bir yere sahip olan ve Uhud Dağı çevresinde yapılan Uhud Savaşı sırasında yetmiş güzide sahabe şehit olmuştur.

Bizler için çok değerli olan Medine'yi hepimiz bir gün ziyaret edip oradaki güzelliklere gözlerimizle şahit oluruz inşallah.

Bu gece Teravih namazında bunun için dua edelim! Duanda Müslim kardeşlerini de unutma! Allah'a emanet ol.

Minik Eller Mutfakta!

Yağmur Akın

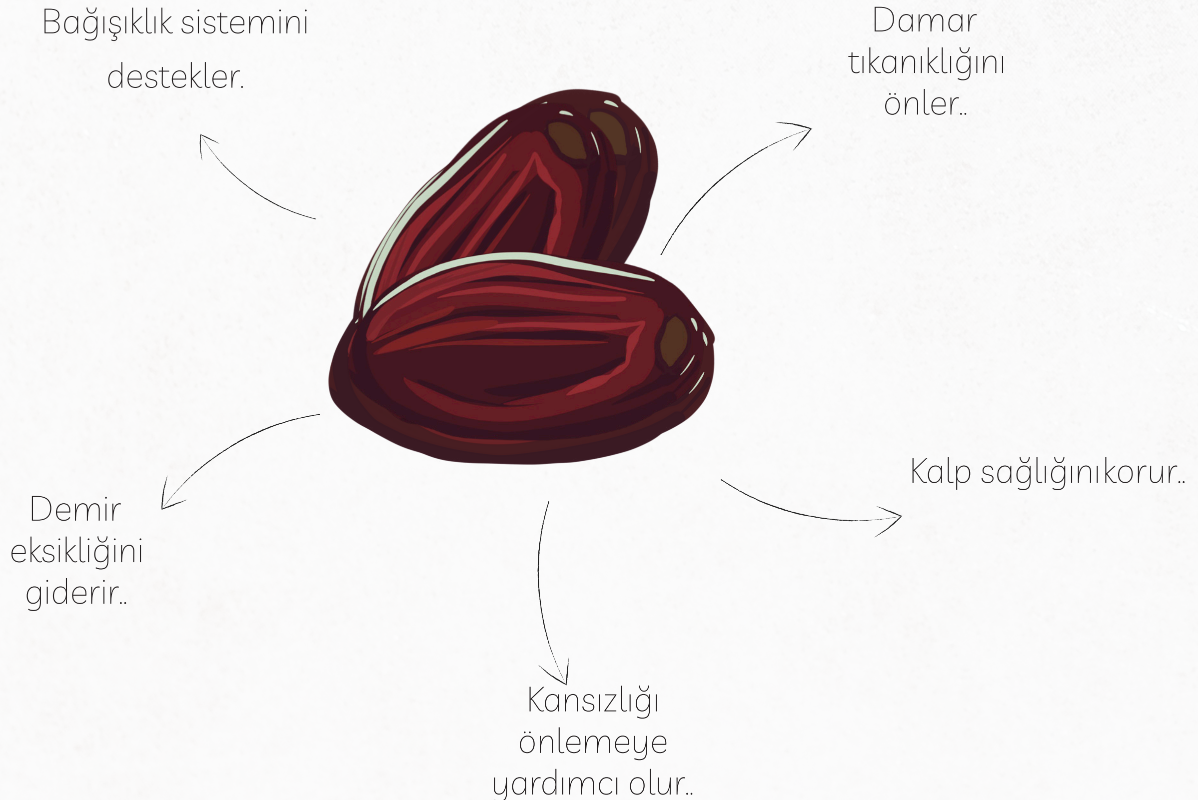
Hurma

On bir ayın sultanııı Ramazan ayı geldiiiiii... Hoş geldiiiiii! Hepimizin çook sevdiği ve afiyetle yediği hurmadan bahsedeceğim bugün size. Sonrasında da güzel mi güzel Ramazan pidesi tarifi vereceğim. Mmm... kokusu burnuma geldi bile! Neyse neyse, daha fazla uzatmadan hemen yazıma başlıyorum.

“Orada meyveler ve tomurcuklu hurma ağaçları vardır.” Rahmân Suresi, 11. Ayet

Çok sevdiğimiz Rabbimiz, Kur’ân’da cennetteki güzel nimetlerden bahsederken hurmayı da ihmal etmiyor. Nasıl güzel.. Hem cennettesin hem de hurma yiyorsun... Hayallere daldım ben. Anlatıyorum hemen faydalarını size!

Hurma, hücreleri yenileme özelliğine sahip olan seçici meyvelerden biridir!

Hmm... Hiç beklemeden kolay Ramazan pidesi tarifine geçiyorum. İftar sofralarının 2. yıldızı! Pideee...

Pide Tarifi:

Öncelikle unumuzu masaya dökelim ve parmaklarımızla ortasını açıp havuz görüntüsü verelim. İçerisine suyumuzu ekleyip yavaş yavaş hamurumuzu yoğurmaya başlayalım ve 5-6 dakika boyunca yoğuralım. Elde ettiğimiz hamurumuza tuzumuzu ekleyelim ve 2-3 dakika daha yoğuralım. Mayamızı elimizle ezerek hamurumuza katalım ve mayamız homojen bir şekilde yayılana kadar hamurumuzu 10-12 dakika iyice yoğuralım. Hamurumuz hazır! Hamurumuzu 30 dakika dinlendirelim. Masamıza biraz un serpelim ve hamurumuzu parçalara ayırıp 45 dakika-1 saat dinlendirelim. Dinlenen hamurumuza çırptığımız 1 yumurtayı sürelim ve parmaklarımızla baklava şekli verelim. Son olarak üzerine susam ve çörek otu serpelim. Pidelerimiz pişmeye hazır! 250 derecede 18 dakika pişiriyoruz.

Malzemeler

- 1 kg un
- 7,5 çay bardağı su
- 25 gr maya
- 4 çay kaşığı tuz
- 1 yumurta
- Susam
- Çörek otu

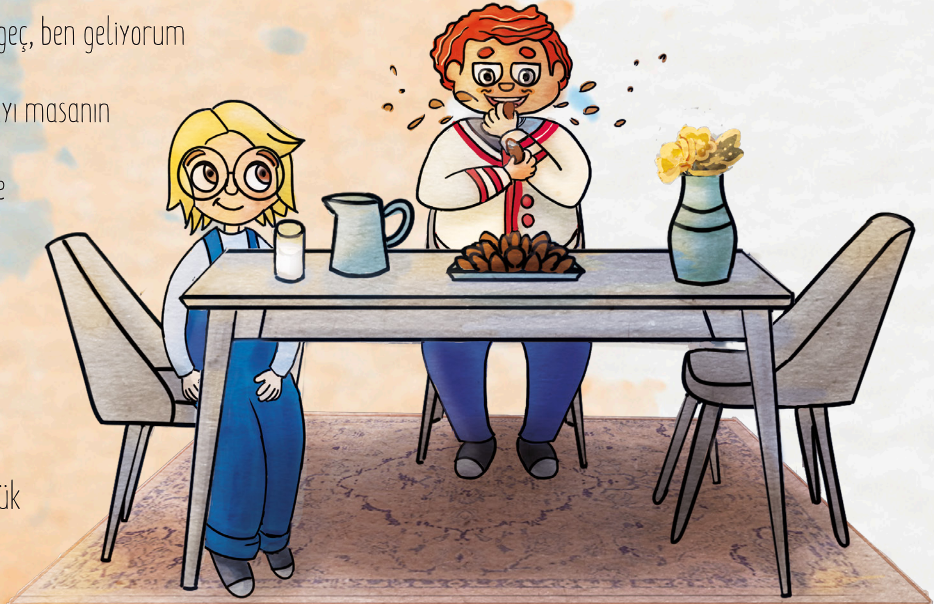
İşte bu kadar! Şimdi, heyecanla iftar sofrasını bekleyebiliriz.

İYİLİK ELÇİLERİ

Yazar: Hilal Çiftçi/ Çizer: Ezgi Deniz

Zırrrrrrr... Zırrrrrr... TAK TAK TAK... "Subhanallaaaaah... Kim acaba kapıdaki? Birine bir şey mi oldu! Koş, bak bakalım kimmiş?" Gülerek cevap verdi Yusuf, annesine: "Oğuz'dur anne, Oğuz... İçli köftenin kokusu sarmıştır şimdi onun burnunu. Hemen açıyorum." Yusuf, ağır adımlarla kapıya doğru ilerlerken annesi de arkasından çabuk olması için söyleniyordu. Yusuf, kapıya vardığında ses birden kesiliverdi. Kapının deliğinden baktı, ancak kimseyi göremedi. İçini bir üzüntü kapladı, ya kapıdaki Oğuz değil de gerçekten yardıma ihtiyacı olan biriyse... Hemen kapıyı açtı. Kapıyı açmasıyla eşikte oturan kişinin içeri düşmesi bir oldu. Yusuf, birden irkildi ve bir adım geri çekildi. "Aaaahhhh!" diye bir inleme duyuldu. Yusuf, bu duruma önce şaşırdı, sonra birden gülmeye başladı: "Oğuz! Ne yapıyorsun yerde?" Çok komik Yusuf, dedi kızgın ve mahcup bir tavırla. Yusuf bir yandan karnını tutuyor, bir yandan da Oğuz'u düştüğü yerden kaldırmaya çalışıyordu. Oğuz'un kilosuna bakılırsa Yusuf'un onu kaldırabilmesi fizik kurallarına aykırıydı. En sonunda Oğuz, düştüğü yerden kalktı. Gözlerini dört açtı ve etrafı taramaya başladı. İstediğini bulamamış olacak ki elini beline koyup kısık gözlerle Yusuf'a bir bakış attı: "Eee... Nerede o?" "Çocuklar mı, henüz gelmediler. Buluşmak için sözleştiğimiz saate daha iki buçuk saat var farkında mısın Oğuz?" "Ne yapayım, duramadım yerimde. Bizimkileri sormuyorum." dedi ve gözleriyle arayışına devam etti." "Vallahi, anlamıyorum Oğuz. Kimi arıyorsun? Evde bir annem, bir de ben varız." "Hani o kendine özgü mekik şekliyle, tadını dillerde bırakan, yiyenin bir daha yediği..." "Haaaaa... Sen içli köftelerden bahsediyorsun. Neden bu kadar erken geldiğin belli oldu şimdi." dedi gülümseyerek. "Sen salona geç, ben geliyorum birazdan." Salona geçen Oğuz, elindeki dosyayı masanın ortasına bıraktı. Heyecanla Yusuf'u beklemeye başladı. On on beş dakika sonra Yusuf elinde koca bir tabakla salonun kapısında göründü. Oğuz'un gözleri parladı ve hasret çeken bir tavırla tabağın kendine doğru gelmesini büyük bir iştahla bekledi.

"Bismillah" deyip önünde duran içli köfteleri ikişer ikişer yemeye başladı.

İki buçuk saat sonra...

Mert ve Kağan apartman girişinde karşılaşmış ve beraberce yukarı çıkmışlardı. Sünnet olduğu için kapıya üç defa vurduktan sonra beklediler. Bir süre sonra kapıyı Yusuf açtı. Arkadaşlarına salona geçebileceklerini söyledikten sonra kendisi de kapıyı kapatıp arkadaşlarının yanına geçti. Oğuz, gayet sakin bir şekilde masanın köşesinde oturuyordu. Mert, Yusuf ve Kağan da masadaki yerlerini aldılar. Herkes hazırlamış olduğu dosyayı Mert'e verdi. Dosyaları beraberce inceleyip ortak bir adım atmaya karar verdiler. Takımın lideri olan Mert başladı konuşmaya: "O zaman görevimizi açıklıyorum: Ecir Kapısı Derneği ile irtibata geçerek Ramazan'da gönüllü olarak çalışmak istediğimizi, mahallemizde ihtiyaç sahipleri olduğunu söyleyeceğiz. Böylelikle İYİLİK ELÇİLERİ olarak ilk görevimizi almış oluyoruz. Hepimize hayırlı olsun." Mert, Oğuz'a dönerek: "Çok sabrettin, hakkını helal et. Önünde en sevdiğin yemek vardı, ama konu uzayınca yemek faslına geçemedik bir türlü." dedi. Yusuf, birden kahkaha attı: "Sabretmek mi? Yiyecek yeri kalmadığı için yiyemedi." Oğuz ayağa kalkarak: "Erken geldim. Sizi beklerken de bir şeyler atıştırdım. Şimdi pek aç değilim. Size afiyet olsun." deyince meselenin iç yüzü açığa çıkmış oldu. Hep birlikte gülümseyerek Oğuz'a baktılar. Kağan, babasına rica etmiş ve Ecir Kapısı Derneği'ne ulaşmayı başarmıştı. Onlar da Kağan'ı kırmamış, yardım hareketine katılmalarına müsaade etmişlerdi. Ramazan'ın ilk günü sabah erkenden Ramazan kolisi dağıtmak üzere Ecir Kapısı Derneği'nin önünde buluşan İyilik Elçileri, İstanbul kazan onlar kepçe dolaşıyorlardı. Ramazan'ın son günlerine doğru kendi mahallelerindeki yardım hareketine de katıldılar. Sırtlarına giydikleri yelekler, onlara büyük olsa da koca yürekleri tüm mahalleyi ısıtmıştı. Onların mutluluğuysa gözlerinden okunuyordu. Gerçi birkaç gün Oğuz, yorulduğu için gelememişti ama olsun. Kardeş olmak ve ihtiyaç sahiplerinin yardımına koşmak bu arkadaş grubunun en önemli göreviydi.

AYIN SAYFASI

Ayın Hadisi

"Oruç kalkandır. Biriniz oruç tuttuğu gün kötü söz söylemesin ve kavga etmesin. Şayet biri kendisine söver ya da çatarsa, 'Ben oruçluyum' desin."

Buhari, Savm 9; Müslim, Sıyam 163

Ayın Ayeti

"Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır."

Bakara Suresi, 185. Ayet

Ayın Esması

Er-Rahmân

Dünyadaki bütün yaratılmışlara merhamet eden.

Ayın Sünneti

Yemekte güzel şeylerden bahsetmek

Nefesler tutuldu...
Ramazan bekleniyor.
Pekiii Ramazan deyince aklına ne geliyor?

Kur'ân, bu ayda indirildi.

"Ramazan ayı! O ay ki insanlara yol gösteren, hidayet ve furkandan apaçık deliller barındıran Kur'ân, o ayda indirilmiştir."

Bakara Suresi, 185. Ayet

Oruç

"Ey iman edenler! Sizden öncekilere oruç farz kılındığı gibi size de farz kılındı.
Umulur ki sakınıp korunursunuz."

Bakara Suresi, 183. Ayet

Sahur

"Sahura kalkın, zira sahurda bereket vardır."

Buhari, Savm, 20

İftar Davetleri

"Her kim oruçluya iftar yemeği yedirirse, kendisine onun sevabı kadar sevap verilir."

Tirmizi, Savm, 82

Bin aydan daha değerli olan Kadir Gecesi bizlere armağan olarak verildi.

"Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır."

Kâdir Suresi, 3. Ayet

Teravih Namazı

"Resûlallah (sav) -Ramazan'da- bir gece mescidde namaz kıldı. Bazı kimseler de onun namazına uyup namaz kıldılar. Ertesi gün insanlar bundan bahsettiler. İkinci gece daha çok kişi toplandı. Resûlallah (sav) namaz kıldı, insanlar da onunla birlikte namaz kıldılar..."

Buhari, Teravih, 1

İtikâf (son 10 gün)

"Peygamber (sav) vefatına kadar Ramazan'ın son on gününde itikâfa girerdi."

Buhari, itikaf, 1

Bayram Ziyaretleri

"Sırf benim için birbirini seven, benim rızam için toplanan, benim rızam uğrunda birbirini ziyaret eden ve sadece benim rızam için sadaka verip iyilik edenler, benim sevgimi hak ederler."

Muvatta', Şa'r, 16

EĞLENCELİ SAYFALAR

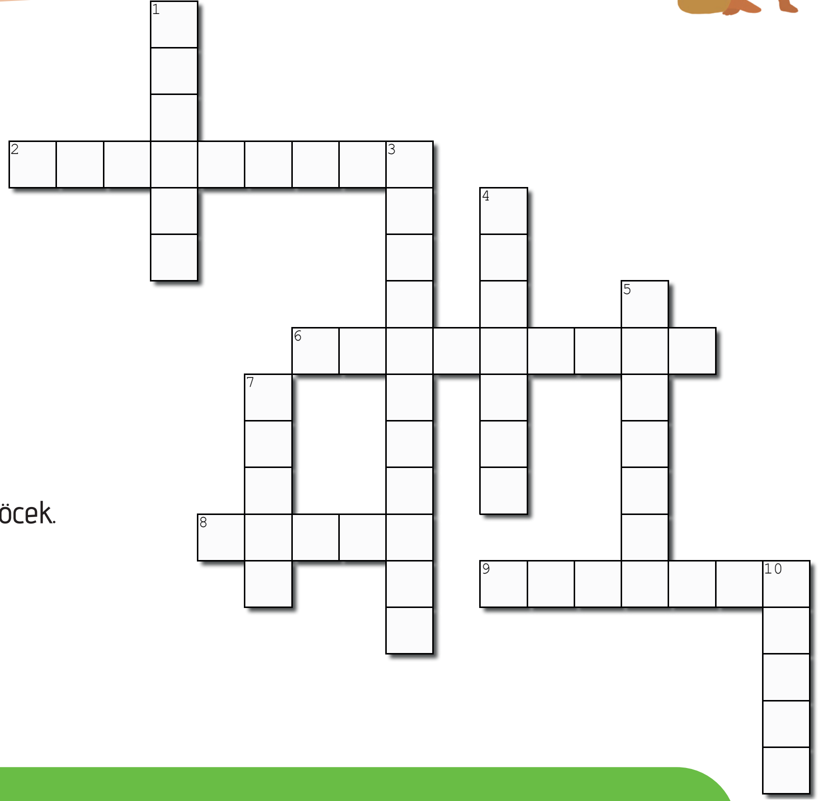

Karşıya

2. Müslimlerin arasındaki bağ.
6. Kur'ân'ın âlimi olan sahibi.
7. Gece yemeği.
9. Kardeşlik namazı

Aşağıya

1. Karşılıksız yapılır.
3. Müslimlerin rehberi olan kitap.
5. Kadir Gecesi bu ayda saklı.
7. Yuvası yer altında olan çalışkan bir böcek.
8. Oruç açma zamanı.
10. Onu görünce Ramazan başlar.

Sen Olsan Hangisini Seçerdin?

Su damlası olup döngüye katılmak mı?
Tohum olup filizlenmek mi?

Evsiz insanlar için bir ev yapmak mı?
Sokak hayvanları için barınak yapmak mı?

Sana pahalı bir hediye edilmesi mi?
Ucuz, ama emek verilmiş el yapımı olan bir hediye mi?

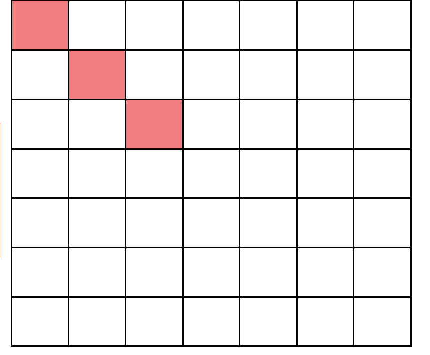
Her meyvenin tadına bir kere bakmak mı?
Hiç yemeden her meyveyi yetiştirmek mi

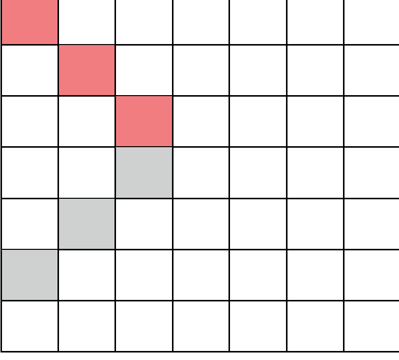

Derginin sayfalarında dolaşırken kayboluvermişim.
Tam tamına 11 adet. Kolay gelsin! Haydi, sayfalarda bul beni!

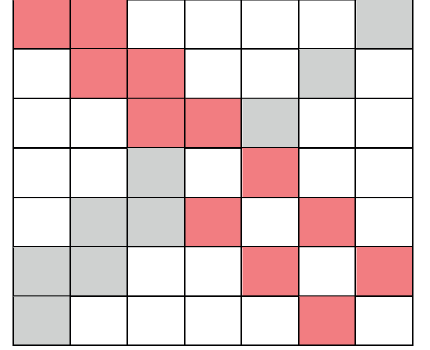
ÇAPRAZ ÇARPIŞMA

1. İlk oyuncu, oyun alanında bulunan karelerden renkli kalemle çaprazlama üç tane kare boyar.

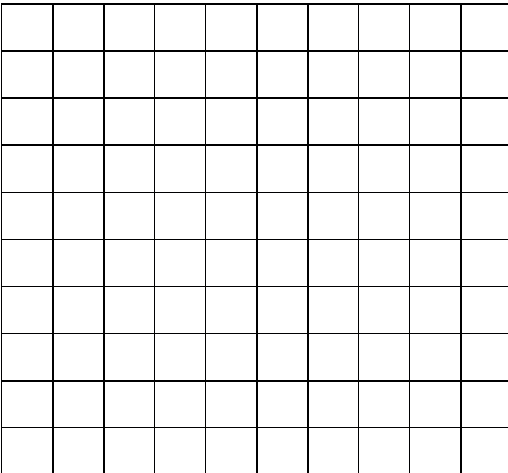

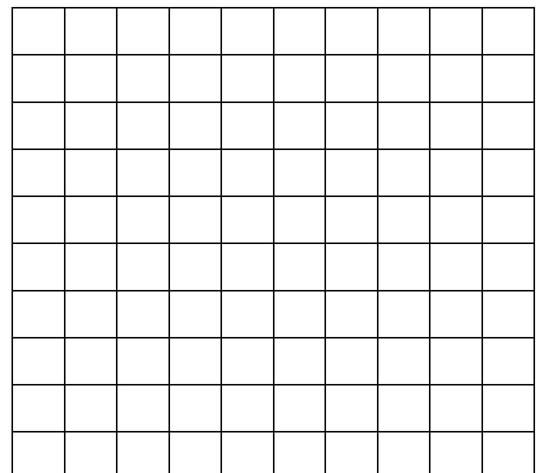
2. İkinci oyuncu da farklı bir renkle ilk oyuncunun tersi yönde çaprazlama üç kare boyar. Ama boyarken her oyuncu diğer oyuncunun boyadığı karelerden en fazla bir kenarına temas edecek şekilde boyayabilir.

3. Boyanacak kare kalmayınca en çok kareyi boyamış olan oyuncu kazanır. Bu oyunda oyunu pembe renk kazandı.

Evet, şimdi daha büyük bir alanda arkadaşınla çarpışmaya ne dersin?

Oruçluyken unu yiy içen kimse orucunu tamamlasın. Zira 10 a ancak Allah 7 rmiş ve içirmiştir.

Sırada Ne Var?

"Sırada ne var?" deyince aklınıza okul sıraları gelmesin. Bu sıra ekmek sırası gibi peşi sıra bir örüntü bulmacası. Aşağıda verilen örnek kutulardaki örüntüyü bul ve yeşil kutulardaki boş kareler için kullan. Aşağıda verilenlerden hangisi işaretli kutucuktaki örüntüye ait?

1	2	
3		

→

1	2	3
3	6	

→

1	2	3
3	6	5

2	4	
6		

→

2	4	6
6	12	

→

2	4	6
6	12	10

5	10	
15		

→

5	10	15
15	30	

→

5	10	15
15	30	15

5	10	15
15	30	35

5	10	15
15	30	25

5	10	15
15	10	25

Eşleştir Bakalım

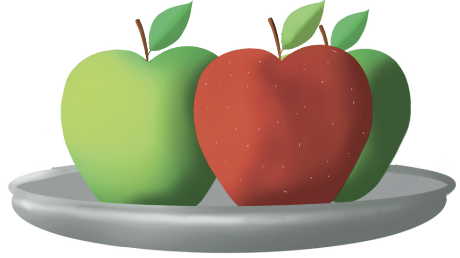
Farkındayım

Duru Çelebi

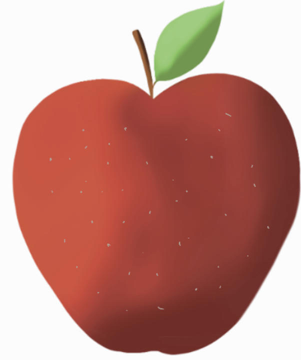
Her gün yemek yeriz. Mesela, benim en sevdiğim meyve çilek. Seninki hangisi? Tabii içecekler de var, onları da unutmayalım; ki muhakkak her gün bir şeyler de içiyoruz. Günde kaç defa bir şeyler yiyip içiyorsun? Hiç saymaya fırsatın oldu mu? Bu yazıda beraber bir şeyler yiyelim istiyorum. Haydi, başlayalım!

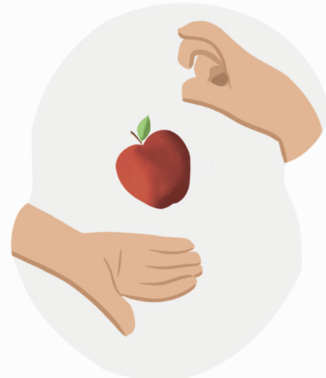
1) Önce bize yemek için bir şeyler lazım. Hıımm, acaba ne olsa? Meselaaaa, bir meyve olabilir. Ben elmayı seçtim. Haydi, sen de kendin için bir meyve seç. İstediğin herhangi bir meyve olabilir. Mutfaktan bir tane kap gel de başlayalım.

2) Meyvelerimizi aldığımıza göre başlayabiliriz. Benim elmam kırmızı renkli. Üzerinde beyaz beyaz benekleri var sanki. Senin meyven nasıl bir meyve? Tarif etme sırası sende. Hangi renk, sapı var mı üzerinde? Bakınca neler görüyorsun?

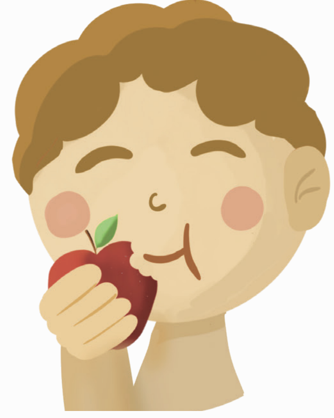

3) Elimde birkaç kez hoplatıyorum elmamı. Hımm, sulu ve ağır bir elma bence bu elma. Senin seçtiğin meyve nasıl; büyük mü, küçük mü? Benim elmam kadar ağır mı?

4)

Artık zamanı geldi!
"Bismillah" diyelim ve bir ısırık alalım meyvelerimizinden. Ama hemen yutmak yok! Gerçekten sulu bir elmaymış benim elmam. Isırınca suyu geldi ağzıma.
Seninki nasıl?

5)

Haydi, yavaşça çiğneyelim. Dilinin, ağzının içinde nasıl hareketler yaptığını fark ettin mi? Dilin, ağzının içindeki lokmayı dişlerine doğru itiyor, sence neden? Bunu daha önceden fark etmiş miydin? Harika! Ağzımın içinde sürekli bir hareket var, Allah'a hamdolsun.

6)

Haydi, bir ısırık daha alalım. Yine yavaşça çiğneyelim, ama bu sefer tadını merak ediyorum. Nasıl bir tadı var? Benim elmam çok şekerli ve birazcık sert. Çiğnerken sesler çıkarıyor. Senin meyven nasıl? Sert mi, yumuşak mı? Tatlı mı, ekşi mi? Ağzının içinde nasıl hissettiriyor sana? Meselaaa, ıslak mı?

7)

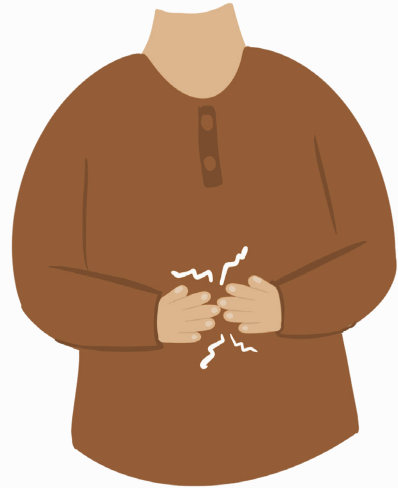
Şimdi yavaşça yutmaya geldi sıra. Ama unutma, yavaşça yapıyoruz bu işlemleri. Haydi, lokmamızı yutalım. Fark ettiğin yeni bir şeyler var mı? Mesela, dilin yutkunman için yukarı doğru kalkıyor. Böylece çiğnenmiş gıdalar rahatça boğazına doğru yol alabiliyorlar. Meyvenin, boğazından aşağıya doğru gittiğini hissedebiliyor musun? Haydi, meyveyi takip edelim. Nerelerden geçiyor? Nereye kadar takip edebildin onu?

8)

-İstersen meyvenden yeni ısırıklar alabilirsin ve tekrar yukarıda okuduklarını inceleyebilirsin. -

Elmamın hepsini yedim. Elmam şu ânda karnımın içinde. Karnım sanki şişmiş gibi. Sen nasıl hissediyorsun? Elmanın karnının içinde olduğunu hissedebiliyor musun?

Benim elmamın içinden siyah renkte çekirdekler çıktı? Acaba bunlar ne işe yarıyor, biliyor musun? Allah, bunları neden elmamın içine koymuş ki? İstersen bunun cevabını aşağıya yazabilirsin.

....
....
....
....
....
....
....

Senin seçtiğin meyvenin de çöpü var mı? Meyvelerin çekirdeği, kabuğu ya da sapı olabiliyor. Seninkinde neler var? Peki, onları neden yaratmış Allah? Bunun cevabını yazar mısın?

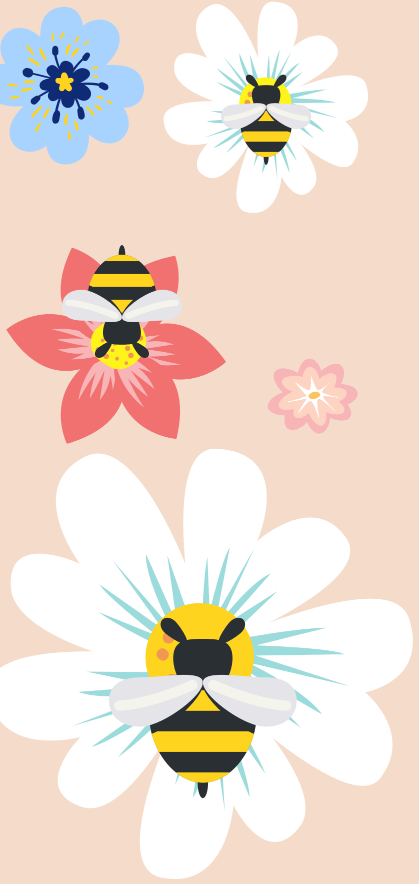
....
....
....
....
....
....
....

Benimle beraber bir şeyler atıştırdığın için çok teşekkür ederim. İstersen beraber fark ettiğimiz şeyleri başkasına anlatabilirsin. Böylece onlar da yeni şeyler fark etmiş olurlar. Allah'a emanet ol. Gelecek sayıda görüşürüz. Hayırlı Ramazanlar.

BiLiYOR

Nur Şeref

ARILAR/BAL

Arıları uzak, balını bize yakın isteriz. Fakat unutmamakgerekir ki balı arılar üretir.
Yarım kilo bal yapmak için bir arının iki milyondan fazla çicekten bitki özü alması gerekir.
Düşünebiliyor musunuz arkadaşlar?
İki milyon!!!Bu muhteşem değil mi?

SATÜRN

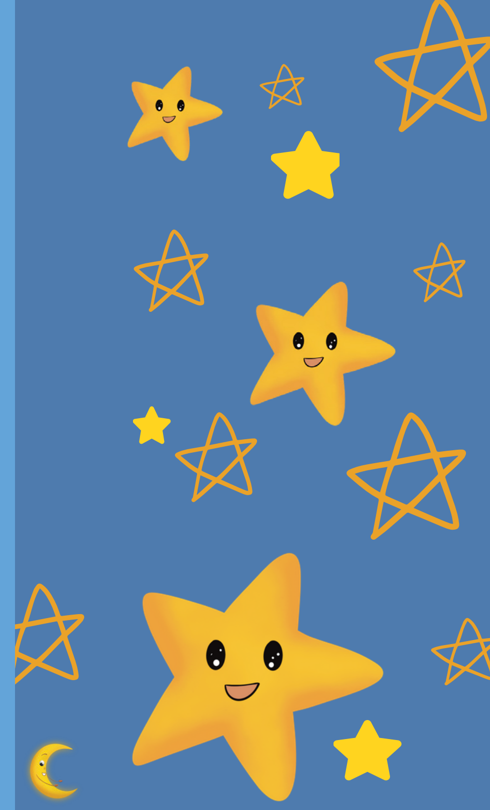
Gökyüzüne bakmak hep keyiflidir.
İnsan baktıkça Allah'ın ne kadar büyük olduğu gelir aklına. Yıldızlara, Ay'a, gezegenlere… Gezegen demişken Satürn'ü biliyorsun değil mi? Hani etrafında halkalar olan kocamaaaan gezegen.
Hıh, işte o. Satürn ağırlıkla hidrojen ve helyumdan oluşur. Yani Satürn'ü içerisine alabilecek bir kap olsaydı, o batmaz yüzeyde kalırdı. Bu muazzam değil mi arkadaşlar?

musun???

YILDIZLARIN SAYISI

Ah, bakmaya doyamadığımız o yıldızlar! Sen de onları izlemeyi seviyor musun? Ben bayılırım. Biliyor musun? Bilimsel araştırmalara göre gökyüzündeki yıldız sayısı, Dünya'nın tüm plajlarındaki kum tanelerinden çok daha fazla. İnanılmazz!!!

« Şüphesiz ki biz, dünya semasını yıldızlarla süsledik. »
Saffât Suresi, 6. Ayet

KAR

Hepimiz çok severiz karı değil mi? Kar yağdığında uykulu olmamıza rağmen heyecanla yataktan kalkarız. Karın yağışını izlerken dışarıya çıkmak için annelerimizden izin koparmaya çalışırız. Peki, dünya tarihinde yağmış hiçbir kar tanesinin birbirine benzemediğini biliyor musun?
Subhanallah!

Cırcır Mahallesi

Konuk Yazar/Yasemin Şen

Uzunca yolları, bitmek bilmeyen yokuşları, tenha sokakları ve yol boyu peşimize takılan kedileri geride bıraktık. Ben Cemil ve arkadaşım Cemal, küçük bir köyde yaşıyoruz. Her hafta pazartesi süt ve peynir siparişi için Cırcır Mahallesi'ne geliyoruz. Çokgülen Sokak, No. 3, Daire 2 tiryakisi oldu süt ve peynirimizin.
Kargoculuk zannedildiği kadar da kolay olmayan bir iş. Gidiş yolunda süte ve peynire bir şey olmasın diye telaşlanıyoruz, dönüş yolunda da paraya bir şey olmasın diye. Meğer telaşlanmamız gereken başka şeyler de varmış. Her pazartesi geldiğimiz, Daire 2 sakinleri, bu pazartesi bütün keyfimizi kaçırdı. Cemil ve Cemal Süt ve Peynir A.Ş.'yi yıktı geçti. Daire 2 sakinleri bundan sonra sadece süt istediklerini, peynire ihtiyaçları olmadığını söyledi. Onların peynire ihtiyacı yoktu belki, ama benim Cemal'e ihtiyacım vardı.
Aldığımız bu üzücü haberle eve doğru yürümeye başladık. Üstümüzde kara bir bulut vardı ve her ân şimşek çakacakmış gibiydi. Ne benim ne de Cemal'in konuşacak mecali kalmamıştı. Yol ilk kez bu kadar uzun ve yorucu olmuştu. Yol boyunca hiç konuşmadık, hatta hafta boyunca da hiç konuşmadık. Tâ ki pazartesi gününe kadar.
Daire 2 sakinleri süt siparişini iptal etmemişti. Bu yüzden üç kiloluk süt bidonunu elime aldım ve geldim yolun başına. Yol uzun, elimdeki süt ağır, yanım boştu. Cırcır Mahallesi'ne gitmek ilk kez bu kadar zordu.
Oturdum bir taşın üstüne ve başladım düşünmeye. Yeni bir müşteriye ihtiyacımız vardı, ama müşteriyi nasıl bulacaktım? Bir düşündüm, iki düşündüm, üç düşündüm, dört düşündüm... Derken aklıma pazarcılar geldi. Pazarcılar tezgâh açar ve müşterilere seslenir. Benim de müşterilere seslenmem gerek. Ama malzemeye ihtiyacım var. Hemen gittim Cemal'den bir kilo peynir istedim ve düştüm Cırcır Mahallesi'nin yoluna. Daire 2'deki müşterinin sütünü verdikten sonra döndüm tekrar Cırcır Mahallesi'ne ve başladım müşterilere seslenmeye.

"Çok değerli Cırcır mahallesi sakinleri!
Her pazartesi taze peynir yemek ister misiniz?
Kahvaltılara yakışır, sıcak ekmekle yarışır!
Fiyatıyla şaşırtır, faydası sıralanır.
Tadımı bedava, her pazartesi kapında.
Katkı maddesiz peynir, kaçmaz bu fiyata!"

Tüm bu sloganları her sokaktan söyleyerek geçtim. Neyse ki sloganları duyan ve merak edenler oldu. Getirdiğim peynirden tattırarak müşteri bulmaya çalıştım. Nihayet iki müşteri bulabildim. Dönüş yolunu koşarak ve heyecanla bitirdim ve geldim Cemal'in yanına. "Haftaya Cırcır Mahallesi'ne beraber gidiyoruz, peynir isteyen iki müşteri çıktı." dedim. Cemal şaşkındı, durumu anlamaya çalışıyor ve sürekli, "Nasıl oldu bu iş, peyniri görmeden nasıl sipariş verdi bu insanlar?" deyip duruyordu. "Biraz pazarcılık yaparak ve senden aldığım peyniri de tadım için kullanarak hallettim bu işi. Bunları boş ver, neticeye bak. Haftaya beklesin bizi Cırcır Mahallesi." dedim. Cemal sevindi, sanırım biraz da duygulandı. Söylediği tek şey, "Haftaya beklesin bizi Cırcır Mahallesi! İki arkadaş değil, iki kardeş geliyor!" sözü oldu.

Kelime Kütüphanesi

Ramazan: Oruç ayı.

İtikâf: Ramazan ayının son on gününde Allah'ın rızasını kazanmak için mescidde bir süre ibadet etmek.

Bayram: Rabbimizin, Müslimlere armağan ettiği özel günler.

Hafız: Kur'ân'ın tümünü ezberleyen kişi.

Kardeşlik: Birlik, beraberlik.

BAYRAMDA NE YAPALIM

Bayram namazını kaçırma.

Dargın olduklarınla barış.

Kardeşlerini ziyaret et. Ama önceliğin yetimler ve şehit aileleri olsun.

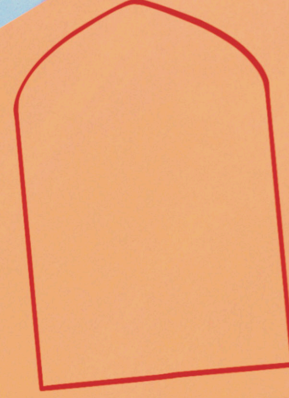
Sokak hayvanlarını unutma! Onlara su ve yiyecek ver.

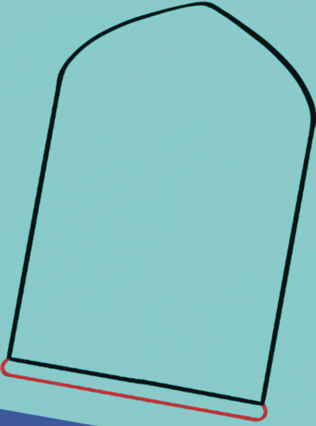

Adım Adım Çizim

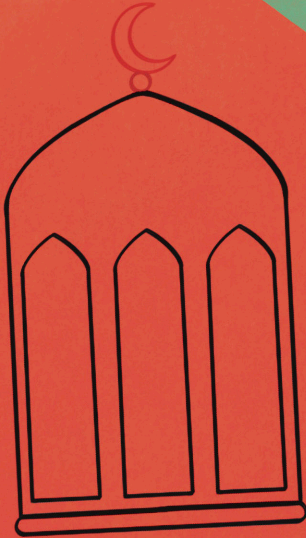
Haydi, sen de çiz!

Zehra Nur Alıcı

CEVAP ANAHTARI

BİL BUL

Saflara duralım,
Ramazan'da namazı birlikte kılalım.
(Teravih)

Tekbirle başlar, Tevhidle biter.
(Ezan)

Cuma sünnetlerindendir.
(Misvak)

Gece belli,
Gündüz saklı.
(Yıldız)

Yeryüzünün ilk mescidi,
Dünyanın tam merkezi.
(Kâbe)

EĞLENCELİ SAYFALAR

BULMACA

Karşıya
2. Kardeşlik
6. İbni Abbas
7. Sahur
9. Teravih

Aşağıya
1. İyilik
3. Kur'ân
5. Ramazan
7. Karınca
8. İftar
10. Hilal

RESFEBE

Oruçluyken unutarak yiyip içen kimse orucunu tamamlasın. Zira onu ancak Allah yedirmiş ve içirmiştir.

SIRADA NE VAR?

5	10	15
15	30	25

EŞLEŞTİR BAKALIM

BUL BENİ

Sayfa 13, 17, 21, 23, 27, 29, 30, 39, 49, 52, 53

ALALIM OKUYALIM

Saliha Ak

Bundan çoook uzun zaman önce, Ramazan ayında bir ses duyuldu Hira Mağarası'nda.
"Oku!" diyordu Canım Peygamberime.
"Rabbinin adıyla oku!"
Okuyacaktı Kur'ân'ı, tanıyacaktı Rahmân'ı.
Okuyacaktı Kur'ân'ı, öğrenecekti İslam'ı.
Bir bilsen daha neler var içinde, sanki kocaman bir hazine...
Güneş, Ay, yıldızlar, koca koca dağlar; nasıl yaratıldı tüm bunlar?
Peki, ya cennet nimetleri, nasıl da görmek isterdim hepsini.
Bir balığın karnında taşıdığı
Peygamber'den; kuşlarla, karıncalarla konuşan Peygamber'e.
300 yıl uyumuştu Ashab-ı Kehf bir mağarada,
Tüm bu kıssaların hepsi yüce kitabım Kur'ân'da.
Allah'ın senin için gönderdiği bu hazineyi merak ettin değil mi?
O zaman sana bir müjde!
Geldi yine Kur'ân ayı,
Öğrenmek istiyorsan tüm bu soruların cevabını,
Açmalısın hemen hazinen Kur'ân'ı.
Arapça biliyorsan ne âla,
Bilmiyorsan meali arala.

KUR'ÂN-I KERİM VE TEVHİD MEALİ

ÇOK YAKINDA

Ey iman edenler!
Sizden öncekilere oruç farz kılındığı gibi size de farz kılındı.
Umulur ki sakınıp korunursunuz.
(2/Bakara, 183)
HÜKÜM VE HİKMETLERİYLE
RAMAZAN VE ORUÇ
teuhid
BASIM YAYIN

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com

www.tevhiddergisi.org

+90 545 762 15 15